

APOKRYFENE

2nd ESDRAS av THE KING JAMES BIBLE 1611

www.Scriptural-Truth.com

2 Esdras

Den andre boken av Esdras

{1:1} den andre boken av profeten Esdras, sønn av Saraias, sønn av Azarias, sønn av Helchias, sønn av Sadamias, sou av Sadoc, sønn av Achitob,

{1:2} sønn av Achias, sønn av Phinees, sønn av Heli, sønn av Amarias, sønn av Aziei, sønn av

Marimoth, sønn av og han talte til de av Borith, den sønn av Abisei, sønn av Phinees, sønn av Eleazar,

{1:3} sønn av Aaron, stamme Levi; som var

fange i landet i Afghanistan, i styret til Artexerxes kongen av perserne.

{1:4} og Herrens ord kom til meg og sa,

{1:5} gå din vei, og vise mitt folk deres syndige handlinger, og barna deres ugudelighet gjort

mot meg. at de kan fortelle deres:

{1:6} fordi deres fedres synder er økt i

dem: de har glemt meg, og har tilbudt til fremmede guder.

{1:7} er ikke jeg selv han som førte dem ut av landet i Egypt, fra av trellehuset? men de har provosert meg til vrede, og foraktet mitt råd.

{1:8} trekk du av så håret ditt hode, og kastet alle onde på dem, for de ikke har vært lydige mot min lov, men det er en opprørske folk.

{1:9} hvor lenge skal jeg unnlate dem, i hvem jeg har gjort så mye bra?

{1:10} mange konger har jeg ødelagt for deres skyld; Faraos og hans tjenere all sin makt har jeg slått ned.

{1:11} alle nasjoner har jeg ødelagt før dem, og i øst har jeg spredt de Irian selv Tyrus og Sidon, og har drept alle sine fiender.

{1:12} snakker du derfor til dem og sa: så sier Herren,

{1:13} jeg førte deg gjennom sjøen og begynnelsen ga du en stor og trygg passasje; Jeg ga deg Moses for en

leder, og Aaron for en prest.

{1:14} jeg ga deg lett i en ildstøtte og stor
lurer har jeg gjort blant dere. Likevel har dere glemt meg
sier Herren.

{1:15} så sier den allmektige Herren, vaktler var som
et token til deg; Jeg ga deg telt for din beskyttelse:
likevel knurret ye

{1:16} og triumferte ikke i mitt navn for ødeleggelsen
dine fiender, men stadig til denne dag gjøre dere ennå knurre.

{1:17} der er fordelene som jeg har gjort for deg?
Når dere var sulten og tørst i ørkenen, gjorde dere
ikke gråte meg

{1:18} sa: Hvorfor har du ført oss inn i dette
ørkenen drepe oss? det hadde vært bedre for oss å ha
servert egypterne, enn å dø i dette villmark.

{1:19} hadde jeg synes synd på din jammer, og ga
du manna å spise; så dere å engler brød.

{1:20} når dere var tørst, gjorde jeg ikke cleave rock,
og vann strømmet ut å din fyller? for heat dekket jeg
du med bladene av trærne.

{1:21} jeg delte blant dere et fruktbart land, jeg kastet av Kana'aneerne, Pherezites og filistrene, før du:

Hva skal jeg likevel gjøre for deg? sier Herren.

{1:22} så sier den allmektige Herren, når dere var i villmarken i elven, den gang som tørste og spottet mitt navn,

{1:23} jeg ga deg ikke brann for din blasfemier, men kastet en treet i vannet, og gjorde den elva søte.

{1:24} hva skal jeg gjøre deg, Jakob? du, Juda, vil ikke adlyde meg: Jeg vil slå meg til andre nasjoner, og for dem vil jeg gi mitt navn, som de kan holde min vedtekter.

{1:25} ser dere har forlatt meg, jeg vil svikte deg også; Når dere ønsker meg å være nådig dere, skal jeg har ingen nåde på deg.

{1:26} whensoever dere skal pøkalle meg, vil jeg ikke høre du: for dere har urent hendene med blod, og føtter er snare til å begå drap.

{1:27} dere har ikke som det var forlatt meg, men din egen selv, sier Herren.

{1:28} så sier den Allmektige Herre, ikke har jeg ba
du som en far hans sønner, som en mor hennes døtre, og
sykepleier hennes unge babes,

{1:29} at dere ville være mitt folk, og jeg skal være din
Gud. være mine barn, og jeg skal være din
far?

{1:30} jeg samlet du, som en høne samler henne
kyllinger under sine vinger: men nå, hva skal jeg gjøre
du? Jeg vil kaste deg fra ansiktet mitt.

{1:31} når meg, vil jeg snur ansiktet mitt fra
du: for din høytidelig feastdays, den nye månene, og
omskjæring, har jeg forlatt.

{1:32} jeg sendt til dere mine tjenere profetene som dere
har tatt og drept og revet kroppene i stykker, som
blod jeg krever av hendene, sier Herren.

{1:33} så sier den allmektige Herren, huset
øde, jeg vil kaste deg som vinden skrider skjeggstubbene.

{1:34} og barna skal ikke være fruktbart; for de
har foraktet mine bud, og gjort det som er
en ond før meg.

{1:35} hus vil jeg gi til et folk som skal komme; som ikke har hørt om meg ennå skal tro meg. til som jeg har åpenbart ingen tegn, men de skal gjøre som jeg har befalt.

2 Esdras siden 708

{1:36} de har sett ingen profeter, men de skal kalle sine synder til minne, og erkjenne dem..

{1:37} jeg tar for å vitne nåde folk å komme, som små fryder glede: og om de har ikke sett meg med kroppslige øyne, men i ånd de tror det ting som jeg sier.

{1:38} og bror, se hva herlighet. og se på folk som kommer fra øst:

{1:39} til hvem jeg vil gi for ledere, Abraham, Isak og Jakob, Oseas, Amos og Micheas, Joel, Abdias, og Jonas,

{1:40} Nahum, og Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zachary, og Malachy, som kalles også en Herrens engel.

{2:1} dermed sier Herren, jeg tok dette folk ut av trelldom, og jeg ga dem mine bud ved

trellene profetene; som de ikke ville høre, men foraktet mitt råd.

{2:2} mor som fødte dem sier til dem, gå din måten barn; for jeg er en enke og forlatt.

{2:3} jeg brakte deg med glede; men med sorg og tyngde har jeg lost you: for dere har syndet før den Herren din Gud, og gjort at ting som onde før ham.

{2:4} men hva gjør jeg nå dere? Jeg er en enke og forlatt: gå din vei, O mine barn og be om nåde Herren.

{2:5} som for meg, far, jeg oppfordrer deg til et vitnesbyrd over mor til disse barna, som ikke vil holde mine pakt

{2:6} at du bringe dem til forvirring, og deres mor til ROV, så det kan være noen avkom av dem.

{2:7} la dem bli adspredt blant hedningene, la deres navn bli satt ut av jorden: for de har foraktet min pakt.

{2:8} ve er deg, Assur, du som hidest den urettferdige deg! O du onde mennesker, huske hva

Jeg gjorde til Sodoma og Gomorra;

{2:9} hvis land ligger i klumper av tonehøyde og hauger av asken: slik vil også jeg gjøre dem som hører meg ikke, sier den allmektige Herren.

{2:10} så sier Herren til Esdras, fortelle mitt folk at jeg vil gi dem kongedømmet Jerusalem, som jeg ville ha gitt til Israel.

{2:11} sin prakt også vil jeg ta meg, og gi disse de evige tabernacles, som jeg hadde forberedt for dem.

{2:12} de skal ha livets for en salve av velbehagelig duft; de skal verken arbeidskraft eller bli trette.

{2:13} gå, og dere skal få: be for noen dager til deg, at de kan bli forkortet: er allerede forberedt for deg: watch.

{2:14} himmelen og jorden til vitne; for jeg har brutt ondet i stykker, og opprettet gode: for jeg bor, sier Herren.

{2:15} mor, omfavne dine barn, og oppdra dem med glede, gjør føttene så fort som en søyle: for jeg har valgt deg, sier Herren.

{2:16} og de som døde vil jeg oppreise igjen fra deres steder, og ta dem ut av gravene: for jeg har kjent mitt navn i Israel.

{2:17} frykt ikke, du mor barn: for jeg har valgt deg, sier Herren.

{2:18} for din hjelp vil jeg sende mine tjenere Esau og Jeremy, etter som råd jeg har helliggjort og forberedt for deg 12 trær med dykkere frukt,

{2:19} og så mange fontener som flyter med melk og honning, og syv mektige fjell, hvorpå det vokse roser og liljer, der jeg vil fylle dine barn med glede.

{2:20} til rett enken, bedømme farløs,

gi til fattige, forsvare foreldreløse, kle de nakne,

{2:21} helbrede de skadede og svake, Le ikke et halt mann hån, forsvare den lemlestet og la den blinde mannen kom i synet av mine klarhet.

{2:22} beholde gamle og unge innenfor din vegger.

{2:23} wheresoever du findest døde, ta dem og begrave dem, og jeg vil gi deg det første stedet min oppstandelse.

{2:24} blir likevel, mitt folk, og ta din resten, for din stillhet fremdeles kommer.

{2:25} ernære ditt barn, O du god sykepleier; stablish føttene.

{2:26} for tjenere som jeg har gitt deg, det ikke én av dem går til grunne. for jeg vil kreve dem fra blant dine tall.

{2:27} være ikke trett: for når dagen problemer og tyngde kommer, skal andre gråte og bli bedrøvet, men være glade skal og ha overflod.

{2:28} hedningene skal misunner deg, men de skal kunne å ikke gjøre noe mot deg, sier Herren.

{2:29} mine hender skal dekke deg, slik at dine barn skal ikke se helvete.

{230} være glad, O du mor, med dine barn; for jeg vil gi deg, sier Herren.

{2:31} Husk dine barn som sove, for jeg skal bringe dem ut av sidene av jorden, og vise barmhjertighet mot dem: for jeg er barmhjertig, sier Herren den Allmektige.

{2:32} omfavne din barn inntil jeg kommer og vise barmhjertighet

dem: for min brønner overkjørt, og min nåde skal ikke mislykkes.

{2:33} jeg Esdras fikk en kostnad Herren ga den monterte Orebs, som jeg skulle gå til Israel. men når jeg kom dem, de satte meg på intet og foraktet av Herrens bud.

Siden 709 2 Esdras

{2:34} og derfor sier jeg dere, dere hedenske, som høre og forstå, se for din Shepherd, han du evig resten; for han er nær for hånden, som skal komme i slutten av verden.

{2:35} være klar for belønningen av riket, for den evig lys skal skinne deg for alltid.

{2:36} flykte skyggen av denne verden, får de joyfulness av din herlighet: jeg vitne min Frelser åpent.

{2:37} O motta gave som er gitt deg, og være glad, gi takk til ham som har ført deg til den himmelske rike.

{2:38} stå opp og stå, se antallet som
som tettes festen for Herren.

{2:39} som er adskilt fra skyggen av verden,
og har fått strålende klær av Herren.

{2:40} ta ditt nummer, O Sion, og de holde kjeft
din som er kledd i hvitt, som har oppfylt loven
Herren.

{2:41} antall dine barn, som du longedst
for, er oppfylt: bønner kraften i Herren, som din
folk som har blitt kalt fra begynnelsen, kan være
hellig.

{2:42} så jeg Esdras på mount Sion et stort folk,
som jeg ikke kunne nummer, og de alle roste Herren
med sanger.

{2:43} og i dem var det en ung mann
av en høy vekst, høyere enn resten, og alle
av hodet han satt kroner, og var mer opphøyet; som jeg
marvelled på sterkt.

{2:44} så jeg spurte engelen og sa: Sir, hva er dette?

{2:45} Han svarte og sa til meg: disse være de som

har satt av dødelig klær, og sette på udødelig,
og tilstått Guds navn: nå er de
kronet, og motta palmer.

{2:46} deretter sa jeg til engelen, hva ung person er det
crowneth dem, og gir dem palmer i hendene?

{2:47} så han svarte og sa til meg, det er sønn av
Gud, som de har tilstått i verden. Så begynte jeg
sterkt å rose dem som stod så stivt navn
Herren.

{2:48} og engelen sa til meg, gå og fortelle
mitt folk hva slags ting, og hvor stor underverker
Herren din Gud, har du sett.

{3:1} i det tredevte år etter ruinene av byen jeg var i
Babylon og lå plaget på sengen min, og mine tanker
kom over hjertet mitt:

{3:2} for jeg så ødeleggelse av Sion, og rikdom
dem som bodde i Babylon.

{3:3} og min ånd var sår flyttet, slik at jeg begynte å
tale ord full av frykt til høyeste og sa:

{3:4} O Herre, som bearest regelen du spakest på den

begynnelsen, når du plante jorden, og som deg selv
alene, og commandedst folk,
{3:5} og treets en kropp til Adam uten sjel, som
var dine hendes, og puste inn
ham livets ånde, og han ble gjort lever før deg.
{3:6} og du leadest ham i paradiset, som din høyre
hånd hadde plantet, før noensinne jorden kom frem.
{3:7} og ham du treets budet å elske
din vei: som han brutt og du
appointedst døde i ham og hans generasjoner, hvorav
kom nasjoner, stammene, folk og slekter av tall.
{3:8} og alle mennesker gikk etter sin egen vilje, og
gjorde fantastiske ting før deg, og foraktet din
bud.
{3:9} og igjen i ferd med tid du broughtest den
flom som bodde i verden, og destroyedst
dem.
{3:10} og det skjedde i hver av dem, som død
var Adam, så var flom disse.
{3:11} likevel en av dem du leftest, nemlig

Noah med husstand, hvorav kom alle rettferdige menn.

{3:12} og det skjedde, at når de som bodde på jorden begynte å multiplisere, og hadde fått dem mange barn, og var et stort folk, begynte de igjen å være mer ugudelige enn først.

{3:13} nå da de bodde så ugudelig deg du velge deg en mann blant dem, som navnet var Abraham.

{3:14} ham du lovedst, og ham bare du shewedst din vilje:

{3:15} og lot en evig pakt med ham, lovende ham at du aldri vil forlate hans ætt.

{3:16} og ham du treets Isak og Isaac også du treets Jacob og Esau. Som for Jakob didst du velge ham til deg og satt av Esau: og så Jacob ble en store skare.

{3:17} og det skjedde at når du leadest hans frø av Egypt, du broughtest dem til mount Sinai.

{3:18} og bukker himmelen, du satt fast i

jorden, movedst hele verden og påkalte dypet til skjelve og troubledst mennene i den alderen.

{3:19} og din herlighet gikk gjennom fire porter, brann, og av jordskjelvet, og vind og kalde; du måtte gi lov til av Jakobs ætt, og flid for den generering av Israel.

{3:20} og ennå tookest du ikke fra dem en onde hjerte, at din lov kan bære frukt i dem.

{3:21} for den første Adam bærer et onde hjerte overtrådt, og var seire. og så alle de som er født av ham.

2 Esdras siden 710

{3:22} dermed skrøpeligheit ble gjort permanent; og loven (også) i hjertet av de med malignity av den rot. slik at gode dro bort, og onde abode fortsatt.

{3:23} så tiden gikk bort, og i år var brakt til en slutt: deretter didst du heve deg opp en tjener, kalt David:

{3:24} som du commandedst å bygge en by til din navn, og å tilby røkelse og oblations deg der.

{3:25} når dette ble gjort for mange år, så de som bebodde byen forlot deg,

{3:26} og i alle ting som Adam og alle hans generasjoner hadde gjort: for de hadde også en ond hjerte:

{3,27} og så du treets din byen over i hendene på dine fiender.

{3:28} er deres gjerninger så bedre som bor Babylon, at de skulle derfor ha herredømme over Sion?

{3:29} for når jeg kom dit, og sett impieties uten tall, da så min sjel mange ugjerningsmennene i dette trettiende år, slik at hjertet mitt sviktet meg.

{3:30} for jeg har sett hvordan du sufferest dem synde, og har spart onde doers: og har ødelagt ditt folk, og har bevart dine fiender, og hast ikke betydde det.

{3:31} jeg husker ikke hvordan denne måten bli værende: er de deretter Babylons bedre enn de av Sion?

{3:32} eller er det noen andre folk som kjenner deg Foruten Israel? eller hva generasjon så trodde din

pakter som Jacob?

{3:33} og likevel sin lønn er ikke, og deres

Arbeiderpartiet har ingen frukt: for jeg har gått her og der gjennom

hedningene, og jeg ser at de flyter i rikdom, og tror ikke på ditt bud.

{3:34} veier du derfor vår ondskap nå i den balanse, og er også som bor i verden. og så skal ditt navn ikke hvor bli funnet, men i Israel.

{3:35} eller når var det at de som bor på den jorden har ikke syndet i dine øyne? eller hva folk har så holdt din bud?

{3:36} du finner at Israel ved navn har bevart din forskriftene; men ikke hedningene.

{4:1} og engelen som ble sendt til meg, hvis navn var Uriel, ga meg et svar,

{4:2} og sa: ditt hjerte har gått langt i denne verden, og tykkes dig å forstå veien til den høyeste?

{4:3} sa jeg, ja, min Herre. Og han svarte meg, og sa: jeg er sendt til shew deg tre måter, og fastsatt

tre similitudes deg:

{4:4} hvorav hvis du kan erklære meg en, vil jeg kunngjøre deg også måten du ønsker å se, og jeg skal shew deg fra hvorfra den onde kommer.

{4:5} og jeg sa, fortelle, min Herre. Da sa han til meg, Gå din vei, veie meg vekten av brannen eller måle meg eksplosjonen av vinden, eller ring meg igjen dag som er forbi.

{4:6} så svarte jeg hva mann er kjøpedyktig gjøre det, at du skal spørre slike ting til meg?

{4:7} og han sa til meg, hvis jeg skulle spørre deg hvor stor boliger er i havet, eller hvor mange kilder er i begynnelsen av dypet, eller hvor mange kilder er over hvelvingen, eller som er outgoing av paradiset:

{4:8} kanskje du vil si til meg, jeg aldri gikk ned i dypet, heller ennå inn i helvete, heller ikke jeg noensinne klatre opp til himmelen.

{4:9} likevel nå har jeg spurte deg men bare den ild og vind, og dagen wherethrough du har sendt, og ting som du ikke kan være skilt, og ennå kan du gi meg noe svar av dem.

{4:10} sa han videre til meg, din egen ting, og som er vokst opp med deg, kan du ikke vet; {4:11} hvordan ditt spann deretter skal kunne forstå Høyest, og verden blir nå utad skadet for å forstå korrupsjonen som er tydelig i min syn?

{4:12} deretter sa jeg til ham, var det bedre at vi var ikke enn bør vi lever fremdeles i ugudelighet, og lider, og ikke å vite derfor.

{4:13} han svarte meg og sa, jeg gikk inn i en skog i en vanlig, og trærne tok råd,

{4:14} og sa: kom, la oss gå og lage krig imot havet at det kan reise bort før oss, og at vi kan gjør oss mer skogen.

{4:15} oversvømmelser i havet også på samme måte tok råd og sa: kom, la oss gå opp og undertrykke skogen på sletten, som det også vi kan gjøre oss et annet land.

{4:16} tanken på tre var forgjeves, for brannen kom og forbrukes det.

{4:17} tanken på oversvømmelser i havet kom likeledes

til null, sand sto opp og stoppet dem.

{4:18} hvis du var dommer nå mellom disse to, som vil du begynner å rettferdiggjøre? eller hvem vil du fordømme?

{4:19} jeg svarte og sa: Sannelig, det er en tåpelig tanke at de begge har utviklet, til bakken er gitt til den tre og havet også har sin plass å bære sin flom.

{4:20} så svarte han meg og sa, du har gitt en rett dommen, men hvorfor judgest du ikke deg selv også?

{4:21} for som bakken er gitt tre, og havet til hans flom: slik de som bor på jorden kan forstå noe annet enn det som er på jorden: og han som bor over himmelen kan bare forstå det som er over høyden på den himmelen.

{4:22} deretter svarte jeg og sa, jeg bønnfaller deg, O Herre,

Siden 711 2 Esdras

La meg ha forståelse:

{4:23} for det ikke var meg å være nysgjerrig av høy ting, men for eksempel forbi oss daglig, nemlig derfor

Israel er gitt opp som en bebreidelse til hedningene, og for hva årsaken personene du har elsket er gitt ugudelige nasjoner, og hvorfor våre forfedre er brakt til intet, og skriftlig paktene kommer til ingen effekt,

{4:24} og vi forgå i verden som gresshopper, og våre liv er forbauselse og frykt, og vi er ikke verdig til å finne barmhjertighet.

{4:25} hva han så gjør til hans navn der vi kalles? disse tingene har jeg spurte.

{4:26} så svarte han meg og sa, jo mer du searchest, jo mer du skal undre; for verden hasteth rask å forgå,

{4:27} og kan ikke forstå ting som lovet rettferdige i tiden framover: for denne verden er full av urettferdighet og skrøpeligheter.

{4:28} men som om tingene hvorav du askest meg, jeg vil fortelle deg, for ondet er sådd, men ødeleggelsen Dette er ennå ikke kommet.

{4:29} hvis derfor som er sådd ikke slås

opp-ned, og hvis stedet hvor ondet såes ikke unna, kan så det komme som er sådd med gode. {4:30} for korn av onde frø har vært sådd i den hjertet av Adam fra begynnelsen, og hvor mye ugudelighet har oppdratt til denne gangen? og hvordan mye skal det ennå frembringe inntil tresking komme?

{4:31} Ponder nå av deg selv, hvor stor frukt ugudelighet korn av onde frø har frembragt.

{4:32} og når ørene skal bli kuttet ned, som er uten tall, hvor stor en etasje skal de fylle?

{4:33} så jeg svarte og sa: hvordan og når skal disse tingene kommer til å passere? Derfor er våre år noen og onde?

{4:34} og han svarte meg og sa, gjør ikke du skynde over de høyeste: for din hastverk er forgjeves over ham, for du har mye overskredet.

{4:35} gjorde ikke sjelene av rettferdige spør spørsmålet disse ting i deres chambers, sa: hvor lenge skal jeg håper på denne måten? Når kommer frukt gulvet av

Vår belønning?

{4:36} og disse tingene Uriel erkeengelen ga dem svare, og sa: selv når antallet frø er utfylt du: for han har veid verden i balanse.

{4:37} ved mål har han målte tiden; og av mange har han nummerert tiden; og han flytte ikke heller ikke rør dem til sa mål oppfylles.

{4:38} deretter svarte jeg og sa: O Herre som bearest regelen, selv vi alle er fulle av umoral.

{4:39} og for vår skyld kanskje det er at gulvene de rettferdiges ikke er fylt, på grunn av synder dem som bor på jorden.

{4:40} slik han svarte meg og sa: gå din vei til en kvinne med barn, og spør henne når hun har oppfylt hennes ni måneder, om hennes skjød kan holde fødselen lenger i henne.

{4:41} så sa jeg, nei, Herre, at hun ikke kan. Og han sa til meg, i graven kamrene sjeler er som den livmor av en kvinne:

{4:42} for som en kvinne som stønner sammen maketh hastverk med å

unnslippe nødvendigheten av møye: Slik gjør disse stedene travelt med å levere de tingene som er forpliktet til dem.

{4:43} fra begynnelsen, se, hva du ønsker å se, det skal bli åpenbart deg.

{4:44} deretter svarte jeg og sa: Hvis jeg har funnet favør i dine øyne, og om det er mulig, og hvis jeg skal møte derfor

{4:45} vise meg om det være mer kommer enn er fortiden, eller flere tidligere enn å komme.

{4:46} hva er fortiden jeg vet, men hva er kommer jeg vet ikke.

{4:47} og han sa til meg, stå opp på høyre side, og jeg skal forklare likhet til deg.

{4:48} så jeg sto, og så, og se, en varm brenner ovnen passerte meg: og det skjedde at da de flammen var gått jeg så, og se, røyken forble fortsatt.

{4:49} etter dette det passerte meg en vannaktig Sky og sendt ned mye regn med et uvær; og når den

Storm regn var forbi, dråper forble fortsatt.

{4:50} da sa han til meg, vurderer med deg selv; som regnet mer enn dråper og som ilden er større enn røyk; men dråper og røyken igjen: slik antallet som er forbi enn mer.

{4:51} så jeg ba og sa, kan jeg leve, tykkes dig, inntil da? eller hva skal skje i disse dager?

{4:52} han svarte meg og sa, som tokenene hvorav du askest meg, jeg kan fortelle deg av dem delvis: men som berører ditt liv, er jeg ikke sendt til shew. for jeg ikke vet vet.

{5:1} likevel som kommer tokenene, se, dager skal komme, at de som bor på jorden skal tas i et stort antall, og veien til sannheten skal være skjult, og landet skal være ufruktbar av tro.

{5:2} men synd skal være økt over det som nå du ser, eller at du har hørt lenge siden.

{5:3} og landet, så du ser nå for å ha rot, skal du se bortkastet plutselig.

{5:4} men hvis de høyt gi deg å leve, skal

se etter tredje trompet som solen plutselig skal skinne i natten, og månen tre ganger i dag:

2 Esdras siden 712

{5:5} og blod skal slippe ut av tre og stein

skal gi sin stemme, og de skal være bekymret:

{5:6} og enda han skal herske, som de ser ikke for det

bo på jorden skal, og fuglene deres fly

unna sammen:

{5:7} og Sodomitish havet skal kastet ut fisk, og

foreta en støy om natten, som mange ikke har kjent: men

de skal alle høre stemmen derav.

{5:8} det skal være en forvirring i mange steder, og

brannen sendes ofte igjen, og de ville dyr skal

endre deres steder og menstruous kvinner skal bringe

Videre monstre:

{5:9} og salt vann skal finnes i søte, og alle

venner skal ødelegge. deretter skal vidd skjule,

og forståelse trekke seg inn i hans hemmelige kammer,

{5:10} og skal søkes av mange, og ennå ikke

funnet: deretter urettferdighet og incontinency skal

mangedoblet på jorden.

{5:11} ett landområde også skal spør en annen og si, er rettferdighet som maketh en mann rettferdige gått gjennom deg? Og det sier, nei.

{5:12} samtidig menn håper, men ingenting få: de skal arbeidskraft, men deres veier skal ikke blomstre.

{5:13} å vise deg slike token er jeg har igjen; og hvis du vil be igjen, gråte som nå og rask dager, du skal høre enda større ting.

{5:14} jeg awaked, og en ekstrem fearfulness gikk gjennom alle kroppen min, og mitt sinn ble plaget, slik at det besvimte.

{5:15} så engelen som kom til å snakke med meg holdt meg, trøstet meg og satt meg på føttene.

{5:16} og i den andre natten det skjedde, som Salathiel kaptein på de kom til meg og sa: Hvor har du vært? og hvorfor er stirrer så tunge?

{5:17} Knowest du ikke at Israel er forpliktet til deg i landet sitt fangenskap?

{5:18} opp deretter spise brød og svikte oss ikke, som den Shepherd som leaveth sin flokk i hendene på grusomme ulver.

{5:19} deretter sa jeg til ham, gå dine veier fra meg, og kom ikke nær meg. Og han hørte hva jeg sa, og gikk fra meg.

{5:20} og så jeg fastet syv dager, sorg og gråt, som Uriel engelen befalte meg.

{5:21} og etter syv dager så det var, som tanker mitt hjerte var svært alvorlig meg igjen,

{5:22} og min sjel ånden av forståelse, og jeg begynte å snakke med den høyeste igjen,

{5:23} og sa: O Herre som bearest regel av alle tre av jorden, og alle er trærne der, har du valgt deg en bare vine:

{5:24} og av alle land i hele verden du har valgt deg en grav: og alle blomster av en lily:

{5:25} og alle dypet av havet du har fylt deg en elv: og du har helliget alle bygde byer Sion til deg selv:

{5:26} og av alle fuglene som opprettes du har

kalt deg en due: og alt kveg som utføres
du har gitt deg en sauer:
{5:27} og blant alle folkemengden du har
fått deg ett folk: og dette folk, som du
lovedst, du treets en lov som er godkjent av alle.
{5:28} og nå, O Herre, hvorfor har du gitt denne
folk over for mange? og på en rot har du
forberedt andre, og hvorfor har du spredt din eneste
folk blant mange?
{5:29} og de som motsi dine løfter, og
trodde ikke dine pakter, har tråkket dem ned.
{5:30} hvis du så mye hat ditt folk, ennå
skal du straffe dem med dine egne hender.
{5:31} nå når jeg hadde talt disse ord, engel
det kom til meg natten tidligere ble sendt til meg
{5:32} og sa til meg, hører meg, og jeg vil be
. Lytt til ting som jeg sier, og jeg skal fortelle deg
mer.
{5:33} og jeg sa, snakke, min Herre. Så sa han til
meg du er sår plaget i tankene for Israels skyld: elsker

du at folk bedre enn han som gjorde dem?

{5:34} og jeg sa, nei, Herre: men veldig sorg har jeg

talt: for meg tømmene smerter meg hver time, mens jeg arbeidskraft til

forstå hvordan av den høyeste, og å søke ut del

hans dom.

{5:35} og han sa til meg, du ikke kan. Og jeg sa:

Derfor, Herren? embede ble jeg født da? eller hvorfor var

ikke mors liv så min grav, så jeg ikke kunne har

Sett møye Jacob, og det trettende slitet av aksjer

Israels?

{5:36} og han sa til meg, meg ting som

er ennå ikke kommet, samle meg slagg som er

adspredd, gjør meg blomster grønne igjen som er

vissen,

{5:37} åpne meg stedene som er lukket, og bringe meg

tilbake vinden som i dem er kjeft, shew meg bildet

en stemme: og så vil jeg erklærer deg ting du

labourest å vite.

{5:38} og jeg sa: O Herre som bearest regelen, som kan

vet disse tingene, men den som har ikke sin bolig med menn?

{5:39} som for meg, jeg er uklokt: Hvordan kan jeg da snakker av

disse tingene hvorav du askest meg?

{5:40} så sa han til meg, som du kan ingen gjøre

disse ting som jeg har omtalt, kan så du ikke

finne ut min dom eller kjærlighet som jeg har til slutt

lovet for mitt folk.

Siden 713 2 Esdras

{5:41} og jeg sa: se, O Herre, men kunsten du nær til

dem som reserveres til slutten: og hva de skal gjøre

som har vært før meg, eller vi som nå, eller de som

kommer etter oss?

{5:42} og han sa til meg, jeg vil sammenligne mitt skjønn

til en ring: liker som det er ingen slackness av sist, slik

Det er ingen hurtighet av først.

{5:43} slik jeg svarte og sa, talte du ikke gjøre

de som er gjort, og være nå, og det er for å

kom, samtidig. du måtte vise ditt dom på

før?

{5:44} så svarte han meg og sa, skapningen kan ikke hast over maker; verken kan verden holde dem samtidig som skal opprettes deri.

{5:45} og jeg sa, som du har sagt til din tjener, som du givest livet til alle, har gitt livet samtidig til den skapning som du har opprettet, og dyret lys: selv så det kan nå også huske dem som nå finnes på en gang.

{5:46} og han sa til meg, spør livmoren av en kvinne, og sier til henne, hvis du bringest tilbake barn, hvorfor dost du det ikke sammen, men etter hverandre? be henne derfor å frembringe ti barn samtidig.

{5:47} og jeg sa, hun ikke: men må gjøre det avstanden tid.

{5:48} så sa han til meg, så har jeg gitt den livmor jorden til de som sådd i det i deres.

{5:49} for som som barn ikke frembringe det ting som hører til eldre, likevel har jeg solgt den verden som jeg laget.

{5:50} og jeg spurte, og sa, ser du nå har gitt

meg veien, jeg vil fortsette å snakke deg: for våre mor, som har du fortalte meg at hun er ung, nærmer nå seg til alder.

{5:51} han svarte meg og sa, spør en kvinne som bærer barn, og hun skal fortelle deg.

{5:52} sier til henne, derfor er de som du har nå ført frem som de som var før, men mindre av vekst?

{5:53} og hun skal svare deg, de som bli født i det styrke av youth er en mote og de som er født i tiden av alder, når livmoren svikter, er ellers.

{5:54} vurderer du derfor også hvordan at dere er mindre av vekst enn de som var før dere.

{5:55} og så er de som kommer etter deg mindre enn dere, som skapninger som nå begynner å bli gammel, og har bestått over styrken av ungdom.

{5:56} sa jeg, Herre, jeg bønnfaller deg, hvis jeg har funnet favorisere i dine øyne shew din tjener som du visitest din skapning.

{6:1} og han sa til meg i begynnelsen, når den jorden ble gjort, før grensene av verden sto, eller noensinne vindene blåste,
{6:2} før det tordnet og lysere eller noensinne grunnlaget for paradiset ble lagt,
{6:3} før rettferdig blomstene var sett, eller noen gang flyttbare krefter ble etablert før de utallige mangfold av engler var samlet,
{6:4} eller noensinne høydene av luften ble løftet opp, før tiltak av hvelvingen ble kalt, eller noen gang skorsteiner i Sion var varmt,
{6:5} og nåværende årene ble søkt ut, og noensinne oppfinnelser dem at nå synd var slått, før de ble forseglede som har samlet tro for en skatt:
{6:6} gjorde jeg vurdere disse tingene, og de alle var gjort gjennom meg alene og ingen andre: av meg også de skal være avsluttet, og ingen andre.
{6:7} deretter svarte jeg og sa: Hva skal de stykker av tiden? eller når skal være slutten av først, og begynnelsen på det som followeth?

{6:8} og han sa til meg, fra Abraham til Isaac,
Når Jacob og Esau var født av ham, Jacobs hånd holdt
første hælen av Esau.

{6:9} for Esau er slutten av verden, og Jacob er den
begynnelsen på det som followeth.

{6:10} hånd mann er mellom hælen og hånd:
andre spørsmål, Esdras, spør du ikke.

{6:11} jeg svarte deretter og sa: O Herre som bearest regel
Hvis jeg har funnet nåde for dine øyne

{6:12} jeg bønnfaller deg, vise din tjener slutten av din
tokener, hvorav du shewedst meg del natt.

{6:13} slik han svarte og sa til meg: stå opp på
dine føtter og høre en mektig klingende stemme.

{6:14} og det skal være som det var en stor bevegelse; men
stedet der du står skal ikke flyttes.

{6:15} og derfor når det taler Vær ikke redd: for
ordet er slutten, og grunnlaget for jorden er
forstått.

{6:16} og hvorfor? fordi tale disse tingene
skjelver og er flyttet: for det vet at slutten av disse

ting må endres.

{6:17} og det skjedde at da jeg hadde hørt det jeg sto opp på meg feet, og lyttet, og se, det var en stemme som talte, og lyden av det var som lyden av mange vann.

{6:18} og den sa: se, dager kommer, som jeg begynne å trekke nær og besøke dem som bor i jorden,

{6:19} og vil begynne å lage inkvisisjonen av dem, hva de være som har såret urettferdig med deres urettferdighet og når lidelse av Sion skal bli oppfylt;

{6:20} og når verden, som skal begynne å forsvinne fjerne, er ferdig, så vil jeg vise disse symbolene: den bøkene skal åpnes før hvelvingen, og de skal

2 Esdras siden 714

Se alle sammen:

{6:21} og et år gamle barn skal snakke med deres stemmer, kvinner med barn skal frembringe altfor tidlige barn av tre eller fire måneder gammel, og de skal Live og bli reist opp.

{6:22} og plutselig skal sådd stedene vises
unsown, skal full stabburene plutselig finnes tomme:

{6:23} og tha trompet skal gi en lyd, som når
hver mann hører, de skal plutselig redd.

{6:24} den gangen skal venner kjempe mot hverandre
som fiender, og jorden skal stå i frykt med de som
bor der, kildene i fontenene skal stå stille,
og i tre timer skal de ikke kjøre.

{6:25} som forblir fra alle disse som jeg har
fortalte deg skal unnslippe, og min frelse, og hele
din verden.

{6:26} og menn som mottas skal se det som
har ikke smakt død fra deres fødselen: og hjertet av den
innbyggere skal endres, og omgjort til en annen
betydning.

{6:27} for onde legges, og bedrag skal
slukket.

{6:28} for tro, det skal blomstre, korrupsjon skal
overvinne, og sannheten, som har vært så lenge uten
frukt, skal deklarerer.

{6:29} og når han snakket med meg, se, jeg så av liten og lille ham før som jeg sto.

{6:30} og disse ord sa han til meg. Jeg kommer vise deg tiden å komme.

{6:31} hvis du vil be enda mer, og raskt syv dager igjen, jeg skal fortelle deg større ting dag enn jeg har hørt.

{6:32} for din stemme blir hørt før de høy: for Mektige har sett din rettferdige behandling, han har sett også din kyskhet, som du har hatt helt siden din ungdom.

{6:33} og derfor har han sendte meg å vise deg alle disse ting, og for å si deg, vær ved godt mot og frykt ikke

{6:34} og fremskynde ikke med tidene som er forbi, tror verdiløse ting, så du kan ikke skynde fra sistnevnte ganger.

{6:35} og det skjedde at jeg gråt igjen, og fastet syv dager på samme måte, at jeg kan oppfylle det tre uker som han fortalte meg.

{6:36} og i åttende kveld var mitt hjerte ergret innen

meg igjen og begynte å tale før de høye.

{6:37} for min ånd var kraftig satt i brann, og min sjel var i nød.

{6:38} og jeg sa: O Herre, du spakest fra den begynnelsen av skapelsen, selv første dag og sa dermed; La himmel og jord gjøres; og ditt ord var en perfekt arbeid.

{6:39} og deretter var ånd, og mørket og stillhet var på hver side; lyden av mannen stemme var ennå ikke dannet.

{6:40} deretter commandedst du en virkelig lett å komme frem din skatter, som ditt verk kan vises.

{6:41} på den andre dagen du lot ånden av den hvelvingen, og commandedst det til del stykker, og gjøre en divisjon mellom vannet, som den ene delen kan gå, og den andre forblir under.

{6:42} på den tredje dagen du befalte at det vannet bør være samlet i den syvende del av jorden: seks pats har du tørket opp og holdt dem, til intensjonsavtale som

Disse kan noen blir plantet Guds og dyrket tjene deg.

{6:43} for så snart din ord gikk videre arbeidet var laget.

{6:44} for straks det var stor og utallige frukt og mange og dykkere fornøyer for smaken, og blomster uforanderlig, og lukt av fantastiske lukt: og dette ble gjort den tredje dagen.

{6:45} på den fjerde dagen du commandedst som den Sun skal skinne, og månen gir sitt lys, og stjernene bør være i orden:

{6:46} og treets dem en belastning å gjøre tjenesten mann Det var å bli gjort.

{6:47} på den femte dagen du sa til syvende del, der vannet var samlet at det skulle bringe frembringe levende skapninger, fuglene og Fiskene: og så kom det i

Pass.

{6:48} for dumme vann og uten livet frembragt levende ting på befaling Gud, at alle mennesker

kan prise dine vidunderlige gjerninger.

{6:49} deretter didst du ordinere to levende vesener, den en du calledst Enok, og den andre Leviathan;

{6:50} og skille den ene fra den andre: for den syvende del, nemlig der vannet var samlet sammen, kan ikke holde dem begge.

{6:51} til Enok du treets én del, som var tørket opp den tredje dagen, at han skal bo i samme del, hvor er tusen åsene:

{6:52} men Leviathan du treets den syvende del, nemlig den fuktige; og har holdt ham til å bli fortært av som du vil, og når.

{6:53} på den sjette dagen du treets bud til jorden som deg det skulle frembringe dyrene, storfe og snikende ting:

{6:54} og etter disse, Adam også hvem du lot Herren av alle dine skapninger: ham kommer vi alle, og de også som du har valgt.

{6:55} alt dette har jeg talt til deg, O Herre, fordi du lot verden for vår skyld

Siden 715 2 Esdras

{6:56} som for andre mennesker, som også kommer av Adam, du har sagt at de er ikke noe, men være som spytt: og har sammenlignet overfloden av dem til en dråpe som kanskje fra et fartøy.

{6:57} og nå, O Herre, se, disse hedenske, som har noen gang blitt kjent som noe, har begynt å være herrer over oss, og å sluke oss.

{6:58} men vi ditt folk, som du har kalt din førstefødte, din eneste avlet og din inderlig elsker, gis i deres hender.

{6:59} gjøre hvis verden nå gjøres for vår skyld, hvorfor Vi har ikke en arv med verden? hvor lenge skal tåle dette?

{7:1} og når jeg hadde gjort tale disse ord, det ble sendt til meg engelen som hadde vært sendt meg nettene tidligere:

{7:2} og han sa til meg: opp, Esdras, og høre på ord at jeg kommer til å fortelle deg.

{7:3} og jeg sa, snakke, min Gud. Så sa han til

meg, havet ligger i et stort sted, at det kan være dype og utmerket.

{7:4} men satt ved inngangen var smal, og som en elv;

{7:5} som deretter kunne gå i havet for å se på det, og å styre det? Hvis han gikk ikke gjennom smalt, hvordan kunne han komme i bredt?

{7:6} det er også en annen ting; En by er bygget, og satt på et bredt felt, og er full av alle bra:

{7:7} inngangen derav er smal og ligger i en farlig sted å falle, som som om det var en brann på den høyre hånd, og til venstre en dypt vann:

{7:8} og en eneste veien mellom dem begge, selv mellom ild og vann, så lite at det kan men en mann går det samtidig.

{7:9} hvis denne byen har nå mottatt en mann for en arv, hvis han aldri skal passere faren før det, Hvordan skal han få denne arven?

{7:10} og jeg sa, det er slik, Herre. Da sa han til meg,

Så også er Israels delen.

{7:11} fordi for deres skyld jeg gjorde verden: og

Når Adam overtrådt mine lover, og var decreed som
nå gjøres.

{7:12} deretter var innganger i denne verden laget
smale, full av sorg og fødende: de er men noen og ondt,
full av farer,: og svært smertefullt.

{7:13} for innganger av eldre verden var bredt og
sikker, og brakte udødelig frukt.

{7:14} hvis så de som lever arbeidskraft ikke å angi dette sundet
og materielle, de kan aldri få dem som er lagt opp
for dem.

{7:15} nå derfor hvorfor disquietest du deg selv, se
du er bare et forgjengelig menneske? og hvorfor er du flyttet,
mens du er men dødelig?

{7:16} hvorfor har du ikke vurdert i ditt sinn dette
ting som skal komme, enn det som finnes?

{7:17} deretter svarte jeg og sa: O Herre som bearest
regel du har ordinert i din lov, at rettferdige skal
arve disse tingene, men at de ugudelige skal gå fortapt.

{7:18} likevel rettferdige skal lide stredet
ting og håp for wide: for de som har gjort ugudelige
har lidd stredet ting, og likevel skal ikke se bredt.

{7:19} og han sa til meg. Det er ingen dommer over
Gud, og ingen som har forståelse over høyest.

{7:20} for det være mange som omkom i livet, fordi
de forakter loven av Gud som er angitt foran dem.

{7:21} for Gud befalt stredet til som
kom, hva de skal gjøre for å leve, selv når de kom, og
hva de skal observere for å unngå straff.

{7:22} likevel de ikke var lydige mot ham. men
talte mot ham, og forestilte verdiløse ting;

{7:23} og lurt seg av deres ugudelige gjerninger;
og sa av den høyeste, at han er ikke; og visste ikke hans
måter:

{7:24} men hans lov har de foraktet, og nektet hans
pakter; i hans statuetter har de ikke vært trofast, og
ikke har utført sitt verk.

{7:25} og derfor Esdras, for tomt er tom
ting, og for full er det hele.

{7:26} se, tiden kommer, som disse tokenene som jeg har fortalt deg skal komme å passere, og bruden skal vises, og hun kommer frem skal sett, som nå er trukket fra jorden.

{7:27} og som leveres fra foresaid onder skal se min underverk.

{7:28} for min sønn Jesus skal åpenbares med de som bli med ham, og de som fortsatt skal fryde seg i fire hundre år.

{7:29} etter disse årene skal min sønn Christ dør, og alle menn som har liv.

{7:30} og verden skal bli omgjort til gamle stillheten syv dager, som i tidligere dommer: slik at ingen mann skal forbli.

{7:31} og etter syv dager verden, som ennå awaketh ikke skal bli løftet opp, og som skal dø som er skadet

{7:32} og jorden skal gjenopprette de som sover i henne, og så skal støvet dem som bor i stillhet, og hemmelige steder skal levere de sjelene som ble begått dem.

{7:33} og mest høy skal vises på setedommen, og elendighet skal forgå, og lang lidelse skal ha slutt:

2 Esdras siden 716

{7:34} men dom bare skal være, sannheten skal stå, og tro skal vokse sterk:

{7:35} og arbeidet skal følge, og belønningen skal åpenbart, og gode gjerninger skal av makt, og onde gjerninger skal bære ingen regel.

{7:36} så sa jeg, Abraham ba først for den Sodomitter og Moses for fedre som syndet i den villmarken:

{7:37} og Jesus etter ham for Israel i tiden av AKA:

{7:38} og Samuel og David for ødeleggelse: og

Salomo for dem som skal komme til helligdommen:

{7:39} og Helias for de som mottok regn; og for den døde, at han:

{7:40} og Ezechias for folk i tid

Sankerib: og mange for mange.

{7:41} slik nå, ser korrupsjon er vokst opp, og

ugudelighet økt, og rettferdige har bedt for den ugudelige: Derfor skal det ikke være så nå også?
{7:42} han svarte meg og sa: dette livet ikke er slutten hvor mye ære følge; Derfor har de ba for svake.

{7:43} men dagen Doom skal være slutten av denne gangen, og begynnelsen av udødelighet for framover, der korrupsjon er forbi,

{7:44} utskeielser er til ende, utroskap er kuttet av, rettferdighet er dyrket, og sannheten er oppstått.

{7:45} så intet menneske skal kunne redde ham som er ødelagt, eller undertrykke ham som har fått seieren.

{7:46} jeg svarte deretter og sa: Dette er min første og siste sa, at det hadde vært bedre ikke å ha gitt jorden til Adam: eller annet, da det ble gitt ham, å ha hindret ham fra å synde.

{7:47} for hva er det overskudd for menn nå i denne stede levetid i tyngde, og etter å se etter straff?

{7:48} O du Adam, hva har du gjort? for selv om det

var du at syndet, du kunst ikke falt alene, men vi alle som kommer til deg.

{7:49} for hva er det overskudd til oss hvis det være lovet oss en udødelig tid, mens vi har gjort verk som bringe død?

{7:50} og at det er lovet oss en evig håp, mens oss å være mest onde er laget forgjeves?

{7:51} og som det er lagt for oss boliger i helse og sikkerhet, mens vi har levd ugudelig?

{7:52} og som herlighet den høyeste holdes til forsvare dem som har ført en skeptisk liv, mens vi har gikk i den mest onde veier av alle?

{7:53} og at det bør være åpenbart et paradisi som frukt varer noensinne, hva er sikkerhet og medisin, siden vi ikke skal gå inn i det?

{7:54} (for vi har vandret ubehagelig steder.)

{7:55} og ansiktene til dem som har brukt avholdenhet skal skinne over stjernene, mens våre ansikter skal svartere enn mørke?

{7:56} for mens vi bodde og begått en synd, vi

vurdert ikke at vi bør begynne å lide for det etter død.

{7:57} så svarte han meg og sa, dette er det tilstanden til slaget, som mann som er født på den jorden skal kjempe;

{7:58} at hvis han overvinnes, skal han lide som du har sagt: men hvis han får seier, han skal motta ting som jeg sier.

{7:59} for dette er livet hvorav Moses talte til den folk mens han levde, sa: velge deg livet, du kan leve.

{7:60} likevel de trodde ikke ham, heller men på profetene etter ham, eller meg har talt til dem,

{7:61} at det ikke bør være slik tyngde i deres ødeleggelse, som skal være glede over dem som er overbevist til frelse.

{7:62} jeg svarte deretter, og sa, vet jeg, Herren, at det de fleste høy kalles barmhjertig, i at han har barmhjertighet dem som ennå ikke er kommet til verden,

{7:63} og også som slår til hans lov;

{7:64} og at han er tålmodig, og lang tillater de som har syndet, som hans skapninger;

{7:65} og at han er overflod, for han er klar til å gi hvor det trenger;

{7:66}, og at han er stor barmhjertighet, for han multipliet flere og flere barmhjertighet til dem som finnes, og som er forbi, og også til dem som skal komme.

{7:67} For hvis han ikke skal multiplisere hans barmhjertighet, verden

ville ikke fortsette med dem som arver deri.

{7:68} og han pardoneth; for hvis han gjorde ikke så av hans godhet, som de har begått synder

lindres av dem, den ti tusendel delen av menn bør ikke forbli levende.

{7:69} og være dommer, hvis han ikke bør tilgi dem som er kurerert med hans ord, og lagt ut mange stridigheter

{7:70} det bør være svært få igjen mulig i en Utallige mangfold.

{8:1} og han svarte meg og sa, den høyeste har gjort denne verden for mange, men verden for noen.

{8:2} jeg vil fortelle deg en lignelse, Esdras; Som når du askest jorden, det skal si deg, at det gir mye

Mould hvorav skrøpelige kar er laget, men lite støv som gull kommer fra: selv om det er i løpet av denne verden.

Siden 717 2 Esdras

{8:3} det være mange opprettet, men få skal bli frelst.

{8:4} så svarte jeg og sa, svelge så ned, O min sjelen, forståelse, og sluke visdom.

{8:5} for du har avtalt å gi øret og kunst villig til å profetere: for du har ikke lenger enn bare å leve.

{8:6} O Herre, hvis du lider ikke din tjener, som vi kan be deg, og du gir oss frø til vårt hjerte, og

kultur til vår forståelse, så det kan komme frukt

Hvordan skal hvert menneske lever som er skadet, som bærer den

plassere en mann?

{8:7} for du er alene, og vi alle en utførelse av dine hender, som du har sagt.

{8:8} for når kroppen er fashioned nå i mors livmor, og du givest det medlemmer, din skapning er bevart i ild og vann, og ni måneder gjør din utførelse tåle din skapning som opprettes i henne.

{8:9} men det som holder og holdes begge skal bevart: og når den tid kommer, livmor bevart delivereth opp det som vokste i den.

{8:10} for du har befalt av deler av det kroppen, som er å si, av brystene, melk gis, som er frukten av brystene,

{8:11} at det som er fashioned kan være næret i tid, til du disposest det din nåde.

{8:12} du broughtest den opp med din rettferdighet, og nurturedst i din lov, og reformedst det med din dom.

{8:13} og du skal krenke det som din skapning, og påskynde det som ditt verk.

{8:14} hvis derfor du skal ødelegge ham som med slik flott arbeid var gammeldags, det er en enkel ting å bli ordinert av din befaling at det som ble gjort kan bevares.

{8:15} nå derfor Herre, jeg vil snakke; rørende mann i
Generelt, du vet best; men berøre ditt folk, for
som er grunnen jeg beklager;

{8:16} og for din arv, for hvem årsaken jeg
sørge; og for Israel, som jeg er tung; og Jacob,
som er grunnen er jeg plaget;

{8:17} Derfor vil jeg begynne å be deg for
meg selv og for dem: jeg se fossen av oss som bor i
landet.

{8:18} men jeg har hørt hurtighet av dommeren som
er å komme.

{8:19} derfor høre min røst, og forstå meg
ord, og jeg skal snakke deg. Dette er begynnelsen
av ordene i Esdras, før han ble tatt: og jeg sa,

{8:20} O Herre, du som bor i everlastingness
som ser ovenfra ting i himmelen og det
luften;

{8:21} hvis trone er uvurderlig; hans herlighet kan ikke
bli forstått; før dem vertene av engler stå
med skjelvende,

{8:22} som er fortrolig i vind og brann;
Hvis ord er sanne, og uttalelser konstant; Hvis
budet er sterk, og vedtekter redd;

{8:23} som drieth dyp og indignasjon
maketh fjellene smelter bort; som sannheten
vitner:

{8:24} O høre bønn din tjener, og lån øre til
begjæringen av din skapning.

{8:25} for mens jeg bor jeg vil snakke, og så lenge jeg har
forstå jeg vil svare.

{8:26} O ser ikke på synder ditt folk; men på
dem som tjener deg i sannhet.

{8:27} anser ikke onde oppfinnelser av hedningene,
men ønsket av dem som ditt vitnesbyrd
lidelser.

{8:28} tror ikke på de som har gått feignedly
deg: men husker dem, som i henhold til din
vil ha kjent din frykt.

{8:29} la det ikke være din vilje å drepe dem som har
levde som dyr. men å se på dem som har tydelig

lært din lov.

{830} ta du ingen harme på dem som er ansett verre enn dyr. men elsker dem som alltid satt stoler på din rettferdighet og herlighet.

{8:31} for vi og våre fedre vansmekte slike sykdommer: men oss syndere du skal bli kalt barmhjertig.

{8:32} hvis du har et ønske om å ha barmhjertighet med oss, du skal bli kalt barmhjertig, oss nemlig, som ingen har verker av rettferdighet.

{8:33} for bare, som har mange gode gjerninger opplag med deg, skal ut av sine egne gjerninger motta belønning.

{8:34} for hva er mann, så du må ta misnøye med ham? eller hva er en forgjengelig generasjon, som du må være så bitter mot det?

{835} for i sannhet dem er ingen mann blant dem som født, men han har behandlet ugudelig; og blant trofaste Det er ingen som ikke har gjort galt.

{8:36} for i dette, O Herre, din og din godhet skal deklarerer hvis du være barmhjertig mot dem

som har ikke tillit av gode gjerninger.

{8:37} så svarte han meg og sa, noen ting har du snakket aright, og i henhold til dine ord skal.

{8:38} for faktisk ikke vil jeg tenke på fjerning av dem som har syndet før døde før dommen før ødeleggelse:

{8:39} men jeg vil fryde seg over disponeringen av den rettferdige, og jeg husker også deres pilegrimsferd, og frelse, og belønningen som de skal ha.

2 Esdras siden 718

{8:40} som som jeg har talt nå, så skal det skje.

{8:41} for som denne sår mye frø på bakken, og planter mange trær, og likevel tingen det er sådd godt i sin sesong kommer ikke opp, verken doth alt som er plantet ta rot: så er det av dem som er sådd i verden; de skal ikke alle bli frelst.

{8:42} jeg svarte deretter og sa: Hvis jeg har funnet nåde, la meg snakke.

{8:43} som som dennes frø bkunnskap, hvis det

kommer ikke opp, og ikke få ikke din regn til rett sesong; eller hvis

det kommer mye regn, og den blir ødelagt:

{8:44} har slik man også, som er dannet med dine hender, og kalles ditt eget bilde, fordi du er som ham, for skyld som du har gjort alle ting, og sammenlignet med ham til dennes ætt.

{8:45} ikke vred på oss men spare ditt folk, og ha barmhjertighet med din egen arv: for du er barmhjertig mot din skapning.

{8:46} så svarte han meg og sa, ting finnes for dag og ting du kommer til slike som skal komme.

{8:47} for du kommer langt kort så du må være kunne elsker min skapning mer enn I:, men jeg har ofttimes trukket nær deg, og for det, men aldri i den urettferdige.

{8:48} i dette også du er fantastisk før de

Høy:

{8:49} i at du har fornedret deg selv, som det sømmer seg deg, og har ikke dømt deg verdig til å bli mye

herliggjort blant rettferdige.

{8:50} for mange store elendighet skal bli gjort mot dem som i den siste tiden skal bo i verden, fordi de har gikk i stolthet.

{8:51} men forstår du for deg selv og oppsøke den ære for være eksempel som deg.

{8:52} for dere paradiset åpnes, tree of life er plantet, fremtiden er forberedt, plenteousness gjøres klar, en by er bygget, og resten er tillatt, ja, perfekt godhet og visdom.

{8:53} roten til det onde er forseglet fra deg, svakhet og møll er skjult fra deg, og korrupsjon er flyktet inn helvete glemmes:

{8:54} sorger sendes, og til slutt er åpenbart den skatt på udødelighet.

{8:55} og derfor spør du ingen flere spørsmål om mange av dem som fortapt.

{8:56} for da de hadde tatt frihet, de avskydde det de fleste High, tenkte hån av hans lov, og forlot hans veier.

{8:57} videre de har tråkket ned hans rettferdige,

{8:58} og sa i sitt hjerte, at det er ingen Gud; ja
og som vet de skal dø.

{8:59} for som ting nevnte skal motta, så
tørst og smerte er forberedt for dem: det var ikke hans vilje
at menn bør komme til intet:

{8:60} men de som opprettes har defiled navnet
som laget dem, og var utakknemlige ham
som utarbeidet livet for seg.

{8:61}, og derfor er mitt skjønn nå for hånden.

{8:62} disse ting har jeg ikke åpenbart for alle menn, men
til deg, og noen som deg. Da svarte jeg og sa:

{8:63} se, O Herre, nå har du lot meg det
mange undere, som vil begynne å gjøre den
siste ganger: men på tidspunktet, du har ikke lot meg.

{9:1} han svarte meg deretter og sa, måler du den
tiden flittig i seg selv: og når du ser en del av den
tegn siste, som jeg har fortalt deg før,

{9:2} deretter skal du forstår, at det er den samme
tid, hvor høyest vil begynne å besøke verden
som han gjorde.

{9:3} Derfor når det skal være sett jordskjelv og uproars mennesker i verden:

{9:4} deretter skal du godt forstå, som de fleste høy talte om de tingene fra dagene før deg, helt fra begynnelsen.

{9:5} for som alle som er laget i verden har en begynnelsen og slutten, og til slutt er åpenbart:

{9:6} har slik ganger også av høyest ren begynnelse i undring og kraftig arbeider avslutninger i effekter og tegn.

{9:7} og alle som skal lagres, og skal kunne å unnsnippe hans verker, og tro, der dere har trodde,

{9:8} skal bevarer fra sa farer, og skal se min frelse i mitt land, og i min grenser: for jeg har helliget dem for meg fra begynnelsen.

{9:9} da skal de være i ynkelig tilfelle, som nå har misbrukt mine veier: og de som har kastet dem bort ondskapsfullt skal bo i kvaler.

{9:10} for eksempel i livet har mottatt fordeler, og

har ikke kjent meg.

{9:11} og de som har hatet min lov, mens de hadde men frihet, og når ennå sted for omvendelse var åpen dem, forsto ikke, foraktet men.

{9:12} samme må vite det etter døden av smerte.

{9:13} og derfor være du ikke nysgjerrig hvordan ugudelige skal bli straffet, og når: men spørre hvordan rettferdige skal bli frelst, som verden er, og som verden er opprettet.

{9:14} deretter svarte jeg og sa:

{9:15} jeg har sagt før, nå snakke og vil si det også heretter, at det er mange flere av dem.

Siden 719 2 Esdras

som omkomme, enn av dem som skal lagres:

{9:16} som en bølge er større enn en dråpe.

{9:17} og han svarte meg og sa, som feltet er, så er også ætt; som blomster, er slik fargene også; som arbeideren er, er slik også arbeidet; og som Denne Is selv, så er hans dyrehold også: for det var tid for verden.

{9:18} og nå når jeg forberedt verden, som ble
ennå ikke gjort, selv for dem å bo i som nå ikke lever,
mann talte mot meg.

{9:19} for da alle adlød: men nå oppførsel
av dem som er opprettet i denne verden som er gjort er
skadet ved et evigvarende frø og ved en lov som er
ikke-søkbare kvitte seg.

{9:20} var så jeg vurdert verden, og se, det
fare på grunn av enhetene som kom inn i den.

{9:21} og jeg så, og spart det sterkt, og har holdt meg
en drue klyngen, og en plante en flotte mennesker.

{9:22} la forsamlingen omkomme deretter som ble født i
forgjeves. og la min drue holdes, og min plante; for med stor
Arbeiderpartiet har jeg gjort det perfekt.

{9:23} likevel, hvis du vil slutte likevel sju dager
mer, (men du skal ikke rask,

{9:24} men går inn i et felt av blomster, der ingen huset er
bygget, og spise bare blomster av feltet. smake intet kjød,
drikke vin, men Spis blomster;)

{9:25} og be til høyest, så vil jeg

komme og snakke med deg.

{9:26} så jeg gikk min vei til feltet som kalles

Ardath, som han befalte meg. og der jeg satt blant

blomster, og åt urter av feltet og

kjøtt av samme fornøyd meg.

{9:27} etter syv dager jeg satt på gresset, og mitt hjerte

var vexed inni meg, slik som før:

{9:28} og jeg åpnet munnen min, og begynte å snakke før

den høyeste, og sa:

{9:29} O Herre, du som shewest deg selv til oss og du

ble åpenbart til våre fedre i ørkenen, på et sted

der ingen trækker, et øde sted, da de kom

ut av Egypt.

{9:30} og du spakest sa: hører meg, O Israel. og

Merk mine ord, du frø av Jacob.

{9:31} for se, jeg så min lov i deg, og det skal

ta frukt i dere, og dere skal innfris det for alltid.

{9:32} men våre fedre, som fikk lov, holdt det

ikke, og observert ikke din ordinanser: og selv om frukten

din lov ikke omkom, heller ikke kan det, for det var din;

{9:33} ennå omkom de som mottok den, fordi de holdt ikke det som ble sådd i dem.

{9:34} og, lo, det ls et egendefinert, når bakken har mottatte frø, eller havet et skip eller fartøy kjøtt eller drikke, det, å være omkom hvor det var sådd eller kastet,

{9:35} ting også som var sådd, eller kaste, eller mottatt omkomme og opp til ikke med oss: men med oss Det har ikke skjedd så.

{9:36} for vi har mottatt loven forgå av synd, og vårt hjerte som fikk også den

{9:37} tross loven har ikke, men opp til hans styrke.

{9:38} og når jeg talte disse ting i mitt hjerte, jeg så tilbake med mine øyne, og ved høyre så jeg en kvinne, og se, hun sørget og gråt med et høyt stemme, og var mye sorg i hjertet, og klærne ble leie, og hun hadde aske på hodet.

{9:39} la jeg mine tanker går at jeg var i og slått meg til henne,

{9:40} og sa til henne, derfor weepst du? hvorfor

er du så bedrøvet i ditt sinn?

{9:41} og hun sa til meg, Sir, la meg alene, at jeg kan sørge over meg, og legge til min sorg, for jeg er såre ergret i mitt sinn, og svært lav.

{9:42} og jeg sa til henne, hva aileth deg? si meg.

{9:43} hun sa til meg, jeg din tjener har vært øde, og hadde ingen barn, selv om jeg hadde en mann tretti år,

{9:44} og de tretti år jeg gjorde ingenting annet dag og kveld, og hver time, men gjør min, bønn til høyest.

{9:45} etter tretti år Gud hørte meg din tjenerinne så på min elendighet, vurdert min problemer, og ga meg sønnen: og jeg var veldig glad i ham, så var min mann også, og alle mine naboer: og vi ga stor ære til Allmektige.

{9:46} og jeg nærret ham med stor fødselssmerter.

{9:47} så da han vokste opp, og kom til tiden han bør ha en kone, gjorde jeg en fest.

{10:1} og så skjedde, som da min sønn var inn i hans brudekammeret, han falt, og døde.

{10:2} så vi alle styrtet lysene, og alle mine

naboer steg opp for å trøste meg: så jeg tok min ustelte den andre dagen om natten.

{10:3} og det skjedde da de hadde alle slapp til trøste meg, til slutt jeg kunne stille; deretter steg jeg med natt og flyktet, og kom hit i dette feltet som du ser.

{10:4} og jeg nå hensikt ikke å komme tilbake inn i byen, men her å bo, og verken å spise eller drikke, men kontinuerlig sørge og rask til jeg dør.

{10:5} og deretter igjen jeg meditasjoner der jeg var, og talte til henne i sinne, sa:

{10:6} du tåpelig kvinne over alle andre, ser du ikke vår sorg, og hva happeneth oss?

2 Esdras siden 720

{10:7} slik at Sion vår mor er full av alle tyngde, og mye ydmyket, sorg veldig såre?

{10:8} og nå ser vi alle sørge og trist, for vi er alle tyngde, kunst du sørget for en sønn?

{10:9} for spør jorden, og hun skal fortelle deg at det er hun som burde sørge for høsten så mange som vokse over henne.

{10:10} for ut av henne kom på først, og ut av henne skal alle andre komme, og se, de går nesten alt i ødeleggelse, og mange av dem er helt forankret ute.

{10:11} som så bør gjøre mer sorg enn hun, som har mistet så stor et mangfold; og ikke du, som er beklager men for en?

{10:12} men hvis du sier til meg: min klage er ikke som jordens, fordi jeg har mistet frukten av mitt liv, som jeg frembragt med smerter, og bare med sorger;

{10:13} men jorden ikke så: for mange i det ifølge løpet av jorden er borte, som det kom:

{10:14} så sier jeg til deg, som du har ført frem med Arbeiderpartiet; selv så har jorden også gitt sin frukt, nemlig, mann, helt siden begynnelsen ham som gjorde hennes.

{10:15} nå derfor holde din sorg til deg selv, og bære med en god mot at som har hendt deg.

{10:16} hvis du skal bekrefte fastsettelse Guds skal bare skal både du motta din sønn i tid, og skal commended blant kvinner.

{10:17} gå så inn i byen din mann.

{10:18} og hun sa til meg, at jeg ikke vil gjøre: Jeg vil ikke gå inn i byen, men her vil jeg dø.

{10:19} så jeg fortsatte å snakke videre til henne og sa:

{10:20} gjør ikke så, men være counselled. av meg: hvordan mange er motgang i Sion? trøstes i forbindelse med sorg av Jerusalem.

{10:21} for du ser at våre sanctuary er lagt avfall, vår alteret brutt ned, vår tempel ødelagt;

{10:22} våre psaltery er lagt på bakken, vår sang er satt for å stoppe, vår glede er til ende, lys vår

Lysetake er satt ut, ark vår pakt er ødelagt, våre hellige ting er urent, og navnet det er bedt om oss

er nesten vanhelliget: våre barn blir satt til skamme, våre

prester er brent, våre levittene er borte i fangenskap, våre

jomfruer er urent, og våre hustruer ranet; våre rettferdige

menn båret bort, våre små ødelagt, våre unge menn

føres i trelldom, og våre sterke menn er blitt

svake;

{10:23} og, som er den største av alle, segl Sion

har nå mistet sin ære; for hun er levert i hendene av dem som hater oss.

{10:24} og derfor din stor tyngde, og sette bort mange sorger, som mektige kan barmhjertig mot deg igjen, og høyest skal gi deg hvile og lette fra ditt arbeid.

{10:25} og det skjedde mens jeg snakket med henne, se, ansiktet plutselig skinte overmåte, og henne ansikt glistered, slik at jeg var redd av henne, og tenkte hva det kan være.

{10:26} og se, plutselig hun gjorde et stort skrik svært redd: slik at jorden ristet ved lyden av kvinnen.

{10:27} og jeg så, og se, kvinnen dukket opp meg mer, men det var en by bygget, og en stor Plasser lot seg fra grunnmuren: så var jeg redd, og ropte med høy røst og sa:

{10:28} der er Uriel engelen, som kom til meg på først? for han har forårsaket meg å falle mange trances, og min slutten er omgjort til korrupsjon, og min bønn til irettesettelse.

{10:29} og som jeg talte disse ord se, han kom til meg, og så på meg.

{10.30} og gi akt, jeg lå som en som hadde vært død, og min forståelse er tatt fra meg: og han tok meg av høyre, trøstet meg og satt meg på mine føtter, og han sa til meg,

{10:31} hva aileth deg? og hvorfor er du så disquieted? og hvorfor er din forståelse plaget og tanker i ditt hjerte?

{10:32} og jeg sa, fordi du har forlatt meg og men jeg gjorde ifølge dine ord, og jeg gikk inn i feltet og se, jeg har sett, og likevel se, at jeg ikke kunne Express.

{1033} og han sa til meg, stå opp manfully, og jeg vil informere deg.

{10:34} sa jeg, snakke på min Herre, i meg. bare Forlat meg ikke, så jeg dø frustrere meg håp.

{10:35} for jeg har sett at jeg ikke visste, og høre gjøre ikke vet.

{10:36} eller er min følelse bedratt, eller min sjel i en drøm?

{10:37} nå derfor jeg bønnfaller deg at du vil vise din tjener av denne visjonen.

{10:38} han svarte meg da, og sa: Hør meg, og jeg skal informere deg og fortelle deg derfor du er redd: for Høyet vil avsløre mange hemmelige ting for deg.

{10:39} han har sett som din vei er rett: for at du sorrowest kontinuerlig for ditt folk, og makest stor sorg for Sion.

{10:40} dette derfor er betydningen av visjonen som du så i det siste:

{10:41} du så en kvinne sorg, og du begannest å trøste henne:

{10:42}, men nå ser du likheten av kvinnen ikke mer, men viste deg en by bygget.

{10:43} og mens hun fortalte deg at henne

Siden 721 2 Esdras

sønn, dette er løsningen:

{10:44} denne kvinnen, som du så er Sion: og mens hun sa til deg, selv hun som du ser som en byen bygde,

{10:45} mens, sier jeg, hun sa til deg, at hun har vært tretti år golde: de er de tretti årene hvor Det var ingen tilbud i henne.

{10:46} men etter tretti år Salomo bygget byen og tilbød tilbud: og deretter nakne golde en sønn.

{10:47} og mens hun fortalte deg at hun pleiet ham med Arbeiderpartiet: det var boligen i Jerusalem.

{10,48}, men mens hun sagt dig at min sønn kommer inn i sitt ekteskap kammer tilfeldigvis har en mislykkes, og døde: Dette var ødeleggelsen som kom til Jerusalem.

{10:49} og se, du så sin lignelse, og fordi hun sørget for hennes sønn, du begannest komfort henne: og disse ting som har tilfeldigvis, dette skal åpnet for deg.

{10:50} for nå mest høy ser at du er bedrøvet unfeignedly, og sufferest fra din hele hjerte for henne, så har han åpenbart deg lysstyrken i sin herlighet, og comeliness av hennes skjønnhet:

{10:51} og derfor jeg bød deg i feltet stående der ingen huset ble bygget:

{10:52} for jeg visste at høyest ville vise dette til deg.

{10:53} derfor jeg befalt deg å gå inn i feltet der var ingen grunnlaget for enhver bygning.

{10:54} for i stedet der høyest begynner å vise sin city, kan ingen manns bygningen kunne stå.

{10:55} og derfor frykt ikke, la ikke ditt hjerte være men så, gå i, og se skjønnheten og storheten av bygningen, som dine øyne kunne se:

{10:56} og deretter skal du høre så mye som dine ører kan forstå.

{10:57} for du kunst velsignet over mange andre og kunst kalt med høyest; og så er men få.

{10:58} men i morgen natten du skal forbli her;

{10:59} og så skal den høyeste shew deg visjoner av den høy ting som den høyeste vil gjøre for dem som bo på jorden i de siste dagene. Så sov jeg natt og en annen, som han befalte meg.

{11:1} da så jeg en drøm, og se, det kom opp

fra havet en eagle, som hadde tolv fjær vinger,
og tre hoder.

{11:2} og jeg så, og se, hun sprer sine vinger
hele jorden, og alle vinden av luften blåste på henne, og
ble samlet sammen.

{11:3} og jeg så, og ut av hennes fjær det vokste
andre imot fjær; og de ble lite fjær og
liten.

{11:4} men hennes hoder var resten: hodet midt
var større enn den andre, men uthvilt det med øvrige.

{11:5} videre jeg så, og gi akt, Ørnen fløy med henne
fjær, og regjerte over jorden og over dem som bodde
deri.

{11:6} og jeg så at alle ting under himmelen var
underkastet henne, og ingen mann talte mot henne, nei, ikke
en
skapning på jorden.

{11:7} og jeg så, og gi akt, eagle steg over henne
klør, og talte til sin fjær, sa:

{11:8} ur ikke samtidig: sove hver og en i sin egen

Plasser, og se kurs:

{11:9}, men la hodet bevarer for sist.

{11:10} og jeg så, og gi akt, stemmen gikk ikke ut av hennes hoder, men midt ut av henne kropp.

{11:11} og jeg talte sin strid fjær, og se, det var åtte av dem.

{11:12} og jeg så, og se, på høyre side er det oppsto en fjær, og regjerte over all jorden.

{11:13} og så det var, som når det regjerte, slutten av det kom og sted dukket opp ikke mer: så neste følgende stod opp. regjerte og hadde en flott tid;

{11:14} og det skjedde, at når det regjerte, slutten av det kom også som først, så at det dukket opp mer.

{11:15} deretter kom det en røst og sa:

{11:16} hører du som har båret herske over jorden så lang: jeg si deg, før du begynner vises ikke mer,

{11:17} det skal ingen etter deg komme til din tid, verken til halvparten av.

{11:18} deretter oppsto tredje, og regjerte som den andre

før, og ikke mer også.

{11:19} så gikk det med alle rester etter hverandre som alle regjerte, og så dukket opp lenger.

{11:20} da jeg så, og se, en tid det fjær som fulgte sto på høyre side, at de kan styre også; og noen av dem styrt, men innenfor en stund de syntes ikke mer:

{11:21} styrte for noen av dem ble satt opp, men ikke.

{11:22} etter dette jeg sett, og se, tolv fjær dukket opp mer, eller to små fjær:

{11:23} og det var ikke mer på ørnen kroppen, men tre hoder som hvilte, og seks små vinger.

{11:24} deretter så jeg også at to lite fjær delt selv fra seks, og forble under hodet som var på høyre side: for de fire fortsatte i deres sted.

2 Esdras siden 722

{11:25} og jeg så, og gi akt, fjær som var under vingen trodde å konfigurere seg selv og har den regel.

{11:26} og jeg så, og se, det var ett sett opp, men

snart viste det seg lenger.

{11:27} og andre var raskere enn først.

{11:28} og jeg så, og se, to som var trodde også i seg selv å styre:

{11:29} og når de så tenkte, se, det awaked en av lederne som var på resten, nemlig det som var i den midt; for det var større enn de to andre hodene.

{11.30} og da jeg så at de to andre hodene var sammen med den.

{11:31} og se, hodet ble slått med dem som var med det, og å opp to fjær under vingen som ville ha regjerte.

{11:32}, men denne hodet sette hele jorden i frykt, og bare regelen i det over alle dem som bodde på jorden med mye undertrykkelse; og det hadde styringen av verden mer enn alle vingene som hadde vært.

{11:33} og etter jeg så, og lo, leder som var midt plutselig dukket opp ikke mer, som som vingene.

{11:34} men det forble to hodene, som også i som på jorden, og over de som bodde

deri.

{11:35} og jeg så, og, lo, hodet på høyre siden fortærte det som var på venstre side.

{11:36} så jeg hodet en røst som sa til meg: se foran deg, og vurder det som du ser.

{11:37} og jeg så, og se, som det var en brølende løve jaget av tre: og jeg så at han sendte ut en manns stemmen til ørnen, og sa:

{11:38} hører du, jeg vil snakke med deg, og høyest skal si deg,

{11:39} kunst ikke du det som remainest av fire dyrene, som jeg gjorde å regjere i min verden, som slutten av deres ganger kan komme gjennom dem?

{11:40} og fjerde kom, og overvant alle dyrene som var forbi, og hadde makt over hele verden med stor fearfulness, og over hele kompasset av jorden med mye ond undertrykkelse; og så lenge tid bodde han på jorden med svik.

{11:41} for jorden har du ikke dømt med sannhet.

{11:42} for du har plaget de saktmodige, du har vondt

den fredelige, du har elsket løgnere, og ødela den boliger i dem som frembragte frukt, og har kastet ned veggene som gjorde deg ingen skade.

{11:43} er derfor din urettmessig behandling kommet opp til Høyest og din stolthet til mektige.

{11:44} høyeste også har sett på den stolte ganger, og se, er avsluttet, og hans avskyeligheter er oppfylt.

{11:45} og derfor vises ikke mer, du eagle, eller din fryktelig vinger, eller din ugudelige fjær eller din skadelig hoder, eller din sårende klør, eller alle din forgjeves kroppen:

{11:46} at hele jorden kan oppdateres, og kan tilbake, blir levert fra din vold, og at hun kan håp for dommen og nåde av ham som gjorde henne.

{12:1} og det skjedde, whiles løve talte disse ord til ørnen, jeg så,

{12:2} og se, hodet som forble og fire vinger dukket opp ikke mer, og to gikk til det og satte seg til styret og sitt rike var liten, og

Fyll av oppstyr.

{12:3} og jeg så, og se, de syntes ikke mer,
og hele kroppen av eagle ble brent slik at jorden
var store: så awaked jeg av problemer og
transe i mitt sinn, og stor frykt og sa til min
ånd,

{12:4} Lo, dette har du gjort for meg, som du
searchest ut måtene av høyest.

{12:5} Lo, likevel er jeg trett i mitt sinn, og svak i
min ånd. og lite styrke er det i meg, stor frykt
så jeg var plaget denne kvelden.

{12:6} Derfor vil jeg nå formaner høyest, at han
vil trøste meg ende.

{12:7} og jeg sa: Herre som bearest regel hvis jeg har funnet
Grace før dine øyne og hvis jeg er berettiget med deg før
mange andre, og min bønn faktisk være kommet opp til din
ansikt;

{12:8} trøste meg da, og vise meg din tjener den
tolkning og vanlig forskjellen av denne fryktelige visjon, som
Du kan perfekt trøste min sjel.

{12:9} for du har vurdert meg verdig til å vise meg den siste tider.

{12:10} og han sa til meg, dette er tolkningen av visjonen:

{12:11} eagle, som du så komme opp fra den havet er som ble sett i visjonen om din broren Daniel.

{12:12}, men det var ikke forklart til ham, derfor nå forkynne jeg det til deg.

{12:13} se, dager kommer, som det skal stå opp en rike på jorden, og det skal være fryktet fremfor alt kongedømmer som var før det.

{12:14} i samme skal tolv konger regjere etter en annen:

{12:15} hvorav andre skal begynne å regjere, og skal ha mer tid enn noen av tolv.

{12:16} og dette gjør de tolv vinger betegne, som du så.

Siden 723 2 Esdras

{12:17} for stemmen som du hørte snakker, og

som du så ikke for å gå ut fra heads men fra den midt i kroppen, er denne tolkningen:

{12:18} at etter at Storbritannia det skal oppstår store strivings, og det skal stå i fare for å mislykkes: likevel det skal ikke så faller, men skal gjenopprettes igjen hans begynnelsen.

{12:19} og mens du så åtte små under fjær stikker til sine vinger, er dette tolkningen:

{12:20} som ham det skal oppstå åtte konger, som ganger skal men små, og deres år swift.

{12:21} og to av dem skal forgå, den midterste tiden nærmer seg: fire skal holdes før slutten begynner å tilnærming: men to skal holdes ende.

{12:22} og mens du så tre hoder hvile, dette er tolkningen:

{12:23} i hans siste dager skal det høyeste oppreise tre kongedømmer, og fornye mange ting der, og de skal har herredømme av jorden,

{12:24} og de som bor der, med mye undertrykkelse, fremfor alt de som var før dem: derfor

de er kalt hodet av ørnen.

{12:25} for disse er de som skal utføre sin ugudelighet og som skal fullføre sin siste ende.

{12:26} og mens du så det store hodet dukket opp mer, signifieth det at en av dem skal dø på sengen, og likevel med smerte.

{12:27} for de to som fortsatt skal drepes i sverd.

{12:28} for sverd den skal fortære den andre: men i siste skal han faller gjennom sverdet selv.

{12:29} og mens du så to fjær under den vinger passerer over hodet på høyre side;

{1230} det signifieth at disse er de som høyest har holdt til slutten: Dette er den lille kongedømmet og full problemer, som du så.

{12:31} og Løven, som du så stiger opp av de tre, og brøler, og snakker til eagle, og rebuking henne for hennes urettferdighet med alle ordene som du har hørt;

{12:32} dette er den salvede, høyest har holdt

for dem og deres ugudelighet ende: han skal
refs dem, og skal bebreide dem med deres grusomhet.

{12:33} for han skal sette dem foran ham i live i
Dom, og skal irettesette dem og rette dem.

{12:34} for resten av mitt folk skal han gi med
nåde, de som har trykket på min grenser, og
han skal gjøre dem glade til komme dag

Dom, hvorav jeg har talt til deg fra den den
begynnelsen.

{12:35} dette er drømmen som du så, og disse
tolkninger.

{12:36} du bare har vært møte vite denne hemmelighet
Høyest.

{12:37} derfor skrive alt dette at du har
Sett i en bok, og skjule dem:

{12:38} og lære dem til kloke personer som
hjerter du vet kan forstå og beholde disse
hemmeligheter.

{12:39} men vent du her deg likevel sju dager mer,
at det kan være åpenbart deg, som det behager den

Høyeste å erklære deg. Og med at han gikk sin vei.

{12:40} og det skjedde da alle de så at de sju dagene var forbi, og jeg ikke komme igjen inn i byen, de samlet dem sammen, fra minst til den største, og kom til meg og sa:

{12:41} hva har vi fornærmet deg? og hva ondt vi gjort mot deg, at du forsake oss og sitter her på dette stedet?

{12:42} for alle profetene du bare kunst igjen oss, som en klyngen av vintage, og som et lys i et mørkt sted, og som en havn eller skipet bevart fra stormen.

{12:43} er ikke onder som er kommet til oss tilstrekkelig?

{12:44} Hvis du skal svikte oss, hvor mye bedre hadde det vært for oss, hvis vi hadde også blitt brent i Sion?

{12:45} for vi ikke er bedre enn de som døde.

Og de gråt med høy røst. Da svarte jeg dem, og sa:

{12:46} vær ved godt mot, O Israel. og ikke være tung, du hus Jacob:

{12:47} for høyeste har du i minnet, og

Mektige har ikke glemt deg i fristelse.

{12:48} som for meg, jeg har ikke forlatt, heller ikke jeg fra du: men kommer inn i dette stedet, å be
ødeleggelse av Sion, og at jeg kan søke nåde for den
lav eiendom av ditt fristed.

{12:49} og nå går veien hjem hver mann, og etter
disse dager vil jeg komme til dere.

{12:50} så de gikk sin vei inn i byen, som som
Jeg befalte dem:

{12:51} men jeg var fortsatt innen sju dager, som det
engelen befalte meg. og å bare i disse dager den
blomster i feltet, og hadde min kjøtt av urter

{13:1} og skjedde etter syv dager, drømte en
drømmer om natten:

{13:2} og lo, det oppsto en vind fra havet, at det
flyttet alle bølgene derav.

{13:3} og jeg så, og se, at man vokset sterkt med
tusenvís av himmelen: og når han viste sin
ansikt å se, alle ting skalv som ble sett
under ham.

2 Esdras siden 724

{13:4} og whensoever stemme gikk ut av hans munn,
alle de brent hørt hans røst som som jorden svikter
Når det feeleth brann.

{13:5} og etter dette jeg så, og se, det var samlet
sammen en rekke menn, av tall, fra fire
vinder i himmelen, å undertrykke mannen som kom fra den
sjøen

{13:6} men jeg så, og se, han hadde graved seg en stor
fjellet, og fløy opp på den.

{13:7} men jeg ville ha sett regionen eller
whereout hill var utskåret, og jeg kunne ikke.

{13:8} og etter dette jeg så, og se, alle de som
var samlet til undertrykke ham blev redd, og
likevel våget kampen.

{13:9} og, lo, som han så vold av forsamlingen
det kom, han verken løftet opp hånden eller holdt sverdet, eller
ethvert instrument av krig:

{13:10}, men bare jeg så at han sendte ut av munnen som det

hadde vært en eksplosjon av ild, og ut av leppene flaming pusten

og ut av sin tunge han kastet ut gnister og stormer.

{13:11} og de var alle blandet sammen. eksplosjonen av brann flammende pusten og store stormen; og ble forelsket vold mot de mange som var beredt til å kjempe,

og brent dem hver en, så ved plutselig av en

Utallige mangfold ingenting var oppfattet, men

bare støv og lukten av røyk: da jeg så denne jeg var redd.

{13:12} senere så jeg den samme mannen komme ned fra fjellet, og kaller ham en annen fredelige

Mangfold.

{13:13} og det kom mye folk ham, hvorav

noen var glad, noen var beklager, og noen av dem var bundet og andre noen brakt av dem som ble tilbudt:

så var jeg syk gjennom stor frykt, og jeg awaked og sa:

{13:14} du har åpenbart din tjener disse underverkene fra begynnelsen, og har regnet meg verdig at du skal få min bønn:

{13:15} vise meg nå og tolkningen av denne drømmen.

{13:16} for som jeg tenke i min forståelse, ve dem som skal stå i disse dager og mye mer
Ve dem som ikke er igjen!

{13:17} for de som ikke var igjen var i tyngde.

{13:18} nå forstår jeg det som legges opp i de siste dagene som skal skje til dem, og de som er igjen.

{13:19} er derfor de kommer inn i store farene og mange nødvendigheter, som disse drømmene erklærer.

{13:20} ennå er det lettere for ham som er i fare for å komme i disse ting, enn å gå bort som en sky av de verden, og ikke å se ting som skjer i de siste dagene.

Og han svarte meg og sa:

{13:21} tolkningen av visjonen skal jeg vise deg, og jeg vil åpne deg som du har nødvendig.

{13:22} mens du har talt til dem som er igjen bak, er denne tolkningen:

{13:23} som skal tåle faren i den tiden har holdt seg: de som falt i fare er som har gjerninger og tro mot Allmektige.

{13:24} vet dette derfor at de som stå
bak er mer velsignet enn de som døde.

{13:25} dette er betydningen av visjonen: mens du
så en mann kommer opp fra midt i havet:

{13:26} er han som Gud høyest har bevart
en flott sesong, som hans eget selvbilde skal levere sin
skapning: og han skal bestille dem som er igjen.

{13:27} og mens du så, som ut av munnen
det kom som en eksplosjon av vinden, og brann, og uvær;

{13:28} og han holdt verken sverd, eller noen
instrument for krig, men at rushing i ham ødelagt
hele forsamlingen som kom til undertrykke ham. Dette er det
tolkning:

{13:29} se, dager kommer, når de høy
begynne å levere dem som er på jorden.

{13:30} og han skal forbauselse av dem
som bor på jorden.

{13:31} og en forplikter seg til å kjempe mot en annen,
en by mot hverandre, ett sted mot en annen,
folk mot hverandre, og en rike mot hverandre.

{13:32} og tiden skal når disse tingene skje, og tegn skal skje som jeg lot deg før, og da min sønn skal forkynnes, som du så som en mann stigende.

{13:33} og når alle de høre hans røst hver mannen skal i sine egne land la kampen de har en mot hverandre.

{13:34} og en utallige mangfold skal samles sammen, som du så dem, villig til å komme, og overvinne ham ved å kjempe.

{13:35}, men han skal stå på toppen av mount Sion.

{13:36} og Sion skal komme og skal bli åpenbart til alle menn, være forberedt og bygget, som som du så bakken utskåret uten hender.

{13:37} og dette min sønn skal irettesettelse de ugudelige oppfinnelser av disse landene, som for onde livet falt i stormen;

{13:38} og legger før dem deres onde tanker, og kvaler som de begynner å bli plaget, som er lik en flamme: og han skal ødelegge dem.

uten arbeidskraft i loven som er som meg.

{13:39} og mens du så at han samlet
en annen fredelige mangfold for ham.

{13:40} de er de ti stammene, som ble revet
fanger av sitt eget land i tiden av Osea kongen,

Hvem Salmanasar Assurs konge ledet bort som fanger, og

Siden 725 2 Esdras

Han førte dem over vannet, og så kom de inn i
et annet land.

{13:41} tok dette rådet seg imellom,
at de ville forlate mangfoldet av hedningene, og gå
frem til et ytterligere land, hvor aldri menneskeheten bodde,
{13:42} at de kan det holde sine statutter, som
de aldri holdt i sitt eget land.

{13:43} og de inngått Euftrat ved smalt
steder av elven.

{13:44} for mest høy så åpenbart tegn for dem,
og holdt fremdeles flood, før de ble forbigått.

{13:45} for gjennom landet det var en fin måte å
gå, nemlig av et og et halvt år: og samme region er

kalt Arsareth.

{13:46} deretter bodde de det til siste gang; og

nå når de begynner å komme,

{13:47} høyeste skal bo kildene i strømmen

igjen, som de kan gå gjennom: derfor så du den
forsamlingen med fred.

{13:48} men de som venstre bak ditt folks er

de som er funnet i kanter.

{13:49} nå når han utrydder mangfoldet av den

nasjoner som er samlet, skal han forsvare sitt folk
som forblir.

{13:50} og da skal han vise dem store under.

{13:51} sa jeg, O Herre som bearest regel shew meg

Dette: Derfor har jeg sett mannen kommer opp fra den
midt i havet?

{13:52} og han sa til meg, som du kan verken

oppsøke heller vet det som er i dypet av havet:

Likevel kan intet menneske på jorden se min sønn, eller de som
med ham, men på dagtid.

{13:53} dette er tolkningen av drømmen som du

så, og der du bare kunst her lettet.

{13:54} for du har forlatt din egen måte, og
brukt din flid for min lov, og søkte den.

{13:55} ditt liv har du bestilt i visdom, og har
kalt forstå din mor.

{13:56} og derfor har jeg lot deg skattene i
Høyest: etter andre tre dager jeg vil tale annet
dig og erklære deg mektige og vidunderlige
ting.

{13:57} deretter dro jeg ut til feltet, gi ros og
Takk sterkt til den høyeste på grunn av hans under
som han gjorde i tid.

{13:58} og fordi han governeth det samme, og slike
ting som faller sine årstider: og satt jeg tre dager.

{14:1} og det skjedde på den tredje dagen, jeg satt under
en eik, og se, det kom en røst fra en busk
mot meg og sa: Esdras, Esdras.

{14:2} og jeg sa, her er jeg, Herre, og jeg sto på
føttene mine.

{14:3} da sa han unto meg, i bushen jeg gjorde åpenbart

avsløre selv Moses, og snakket med ham når min folk i Egypt:

{14:4} og jeg sendte ham og ført mitt folk ut av Egypt og førte ham til mount av der jeg holdt ham av meg en lang sesong,

{14:5} og fortalte ham mange vidunderlige ting, og åpenbart ham hemmeligheter av ganger, og til slutt; og kommanderte ham:

{14:6} disse ord skal du forkynne, og disse skal du skjule.

{14:7} og nå sier jeg til deg,

{14:8} at du legge i ditt hjerte tegn som jeg har åpenbart, og drømmer som du har sett, og tolkninger som du har hørt:

{14:9} for du skal bli tatt bort fra alle og heretter skal du forbli med min sønn, og som være som deg, til tider avsluttes.

{14:10} for verden har mistet sin ungdom, og the times Begynn å vokse gammel.

{14:11} for verden er delt i tolv, og

ti deler av det er allerede borte, og halvparten av en tiendedel del:

{14:12} og det forblir som er etter halvparten den tiende delen.

{14:13} nå derfor sette ditt hus i orden, og iredettesette ditt folk, komfort slike av dem som være i trøbbel, og nå avstå korrupsjon,

{14:14} la gå fra deg dødelig tanker, kastet bort den byrdene av mann, sette av nå den svake naturen,

{14:15} og satt tanker som er mest tunge dig og skynd deg å flykte fra disse tider.

{14:16} for enda større onder enn de du har Sett skje skal gjøres heretter.

{14:17} hvis du vil se hvor mye verden skal være svakere gjennom alder skal så mye mer onder økning på dem som bor der.

{14:18} er for tiden er flyktet langt unna, og leasing vanskelig for hånden: for nå hasteth visjon kommer, som du har sett.

{14:19} deretter svarte jeg dig, og sa:

{14:20} se, Herre, jeg vil gå, som du har befalt meg og irettesette som finnes: men de som skal fødes etterpå som skal formane dem? dermed den verden er satt i mørke, og de som bor der er uten lys.

{14,21} for din lov er brent, derfor ingen kjenner det som er gjort av deg eller arbeidet skal begynne.

2 Esdras siden 726

{14:22} men hvis jeg har funnet nåde til deg, sende den Hellige Ånd i meg, og jeg skal skrive alt som har blitt gjort i verden siden begynnelsen, som ble skrevet din loven, som menn kan finne din sti, og at de som vil bor i de siste dagene kan leve.

{14:23} og han svarte meg og sa, gå din vei, samle personer sammen og si til dem at de søker deg ikke i førti dager.

{14:24} men ser du forberede deg mange boksen trær, og ta med deg Sarea, Dabria, Selemia, Ecanus og Asiels, Disse fem som er klar til å skrive raskt;

{14:25} og komme hit, og jeg skal tenne et lys av

forståelse i ditt hjerte, som ikke skal bli satt ut, til tingene utføres som du skal begynne å skrive.

{14:26} og når du har gjort, noen ting skal du publisere, og noen ting skal du vise hemmelighet til den klok: i morgen denne time skal du begynne å skrive.

{14:27} deretter gikk jeg frem det han befalte, og samlet alt folket sammen og sa:

{14:28} høre disse ord, O Israel.

{14:29} våre fedre i begynnelsen var fremmede i Egypt, fra hvorfra de ble levert:

{14:30} og fikk lov i livet, som har ikke holdt, som dere også har transgressed etter dem.

{14:31} deretter ble landet, selv i land of Sion, skiltes blant dere av mye: men deres fedre, og dere har gjort urettferdighet, og har ikke holdt måtene som den Høyeste befalt dere.

{14:32} og forasmuch som han er rettferdige dommer, han tok fra deg i tid som han hadde gitt deg.

{14:33} og nå dere her og deres brødre blant du.

{14:34} Derfor så være at dere vil undertrykke din egen forståelse, reformere deres hjerter, og dere skal holdes levende og etter døden skal dere finne barmhjertighet.

{14:35} for etter døden skal dommen kom, når

Vi skal leve igjen: og da skal navnene på den rettferdig være manifest, og verkene til de ugudelige skal erklært.

{14:36} la ingen derfor komme meg nå, eller

Søk etter meg disse førti dager.

{14:37} så jeg tok fem menn, som han befalt meg,

og vi gikk inn i feltet, og ble der.

{14:38} og neste dag, se, en stemme ringte meg,

si, Esdras, din munn, og drikker at jeg gir deg til

drikk.

{14:39} deretter åpnet jeg min munn, og se, han

nådde meg full kopp, som var som det var med vann,

men fargen på det var som ild.

{14:40} og jeg tok det og drakk: og når jeg hadde drukket av

det, mitt hjerte ytret forståelse og visdom vokste min

bryst, for min ånd styrket mitt minne:

{14:41} og munnen åpnet og lukket lenger.

{14:42} høyeste ga forståelse for fem

menn, og de skrev de fantastiske visjonene om natten som ble fortalt, som de ikke visste: og de satt førti dager, og de skrev på dagen og natten de spiste brød.

{14:43} som for meg. Jeg talte i dag, og jeg holdt ikke min tungen om natten.

{14:44} i førti dager de skrev to hundre og fire bøker.

{14:45} og det skjedde da de førti dagene var fylt, det høyeste talte, si, først som du har

Skriftlig publisere åpent, som verdige og uverdige mai

Les:

{14:46}, men la sytti sist, så du kan

levere dem bare som være klok blant folket:

{14:47} for i dem er våren forståelse, den fontenen av visdom og strømmen av kunnskap.

{14:48} og jeg gjorde.

{15:1} se, snakker du for mitt folk den

ordene i profetier, som jeg vil legge i din munn, sier den

Herren:

{15:2} og få dem skrevet på papir: for de er trofast og sannferdig.

{15:3} frykt ikke fantasien mot deg, la ikke det vantro av dem problemer med deg som snakker mot deg.

{15:4} for alle den utro skal dø i deres utroskap.

{15:5} se, sier Herren, jeg vil bringe plager ved verden; sverd, hungersnød, død og ødeleggelse.

{15:6} for ugudelighet har overmåte forurenset av hele jorden, og deres sårende arbeider er oppfylt.

{15:7} Derfor sier Herren,

{15:8} jeg vil holde tunga lenger som berører deres ugudelighet de profanely begår, heller ikke vil jeg

La dem i disse ting, da de ugudelige utøve

selv: se, uskyldig og rettferdige blod roper meg og sjelene til bare klage kontinuerlig.

{15:9} og derfor sier Herren, vil jeg sikkert hevne

dem og motta meg alle uskyldig blod fra

blant dem.

{15:10} se, mitt folks ledes som en flokk til den
slakting: Jeg vil ikke tillate dem nå for å bo i landet

Egypt:

{15:11} men jeg vil føre dem med sterk hånd og en
utrakt arm og slå Egypt med plager, som før,
og vil ødelegge hele landet derav.

{15:12} Egypt skal sørge, og grunnlaget for det skal
bli slått med pest og straff som Gud skal

Siden 727 2 Esdras

ta på den.

{15:13} de som dyrke jorden skal sørge: for deres
frøene skal mislykkes gjennom sprengning og hagl, og med en
redd constellation.

{15:14} ve verden og dem som bor der!

{15:15} for sverdet og deres ødeleggelse nærmer nær,
ett folk skal stå opp og kjempe mot en annen, og
sverd i hendene.

{15:16} for det skal oppvigleri blant menn, og
invadere. de skal ikke akte deres konger eller
fyrster, og i løpet av sine handlinger skal stå i deres

makt.

{15:17} en mann ønsker å gå inn i en by, og skal ikke kunne.

{15:18} for på grunn av deres stolthet byene skal plaget, husene skal ødelegges, og menn skal redd.

{15:19} en mann skal har ingen medlidenhet på tinget, men skal ødelegge sine hus med sverdet, og ødelegge deres varer, på grunn av brød og store trengsel.

{15:20} se, sier Gud, jeg vil kalle sammen alle de kongene på jorden respekt meg, som er fra stigende av solen, fra Sør, fra øst og Libanus; til slå seg en mot hverandre, og tilbakebetale ting at de har gjort dem.

{15:21} som som ennå i dag til min valgt, så Jeg vil gjøre også, og kompensasjon i deres bryst. Så sier Gud Herren;

{15:22} min høyre hånd skal ikke spare syndere, og min sverd skal ikke slutte over dem som utgyter uskyldig blod på jorden.

{15:23} brannen er gått ut fra sin vrede, og har fortært av jorden og syndere, som dråpen som er opptent.

{15:24} ve dem som synder, og holder ikke min bud! sier Herren.

{15:25} jeg vil ikke spare dem: gå din vei, barn, fra makten, besudle ikke min helligdom.

{15:26} for Herren kjenner alle dem som synd mot ham, og derfor delivereth han dem til døden og ødeleggelse.

{15:27} for nå er plagene komme over hele jorden og dere skal være i dem: for Gud ikke skal levere du, fordi dere har syndet mot ham.

{15:28} se en fryktelig visjon og utseende derav fra øst:

{15:29} hvor dragene Arabia nasjoner skal komme ut med mange vogner, og mangfoldet av dem. skal bæres som vinden på jorden, som alle de som høre dem kan frykte og skjelve.

{15:30} også Carmanians raser i vrede skal gå

tilbake som villsvin av tre, og med stor kraft skal de komme, og bli med i kampen med dem, og skal kaste en delen av landet assyrene.

{15:31} og deretter skal dragene har overtaket, huske deres natur; og hvis de skal slå seg, konspirerte sammen i stor makt til å forfølge dem, {15:32} dette skal forferdes blod, og holde slå gjennom sin makt, og skal flykte.

{15:33} og fra land assyrene skal den fienden beleire dem, og forbruke noen av dem, og i deres vert skal frykt og angst, og strid blant sine konger.

{15:34} se skyer fra øst og fra nord til Sør, og de er veldig forferdelig å se på, full vredens og storm.

{15:35} de skal slå over hverandre, og de skal slå ned en stor mengde stjerner på jorden, selv egen stjerne; og blod skal fra sverdet til den magen,

{15:36} og møkk menn til kamelen hough.

{15:37} og det skal være stor fearfulness og skjelvende jorden: og de som ser vrede skal redd, og skjelving skal komme over dem.

{15:38} og da skal det store stormer fra den Sør, og fra nord, og en annen del fra vest.

{15:39} og sterk vind skal oppstå fra øst, og skal åpne. og skyen som han løftet opp i vrede, og stjernen rørt for å forårsake frykt mot øst- og vinden, skal bli ødelagt.

{15:40} store og mektige skyene skal være oppblåste full av vrede og stjernen, at de kan gjøre hele jorden redd, og dem som bor der; og de skal helle over hvert høyt og fremragende sted en fryktelig stjerne, {15:41} brann, og hagl, flygende sverd og mange vann, at alle feltene kan være full, og alle elver, med den overflod av store vann.

{15:42} og de skal bryte ned byer og vegger, fjell og åser, trær av tre og gresset på den enger, og deres korn.

{15:43} og de skal gå stedfastly til Babylon, og

gjøre henne redd.

{15:44} skal de komme til henne og beleire henne, stjernen og alle vrede skal de helle ut over henne: da skal de støv og røyk går opp til himmelen, og alle de som om henne skal sørge over henne.

{15:45} og de som fortsatt under henne skal gjøre tjeneste til dem som har satt henne i frykt.

{15:46} og du, Asia, at kunsten del i håp om Babylon og kunst ære for sin person:

{15:47} ve er deg, du stakkar, fordi du har gjort deg selv som henne; og har dekket dine døtre i whoredom, at de kan ta og ære i din elskere,

2 Esdras siden 728

som har alltid ønsket å begå whoredom med deg.

{15:48} du har fulgt henne som er hatet i alle henne fungerer og oppfinnelser: Derfor sier Gud,

{15:49} jeg vil sende plager på deg; enkestand, fattigdom, sult, sverd og pest, å kaste bort din hus med ødeleggelse og død.

{15:50} og herlighet din kraft skal tørkes som en

blomst, varmen skal oppstå som sendes over deg.

{15:51} du skal bli svekket som en fattig kvinne med striper og som en refset med sår, slik at den mektige og elskere ikke skal motta deg.

{15:52} ville ha med sjalusi så gått mot deg, sier Herren,

{15:53} hvis du ikke brodd alltid drept min valgt, opphøyende slag av dine hender, og sier deres død, når du var drukne,

{15:54} fastsatt skjønnheten av ditt ansikt?

{15:55} belønning av din whoredom skal være i din bryst, derfor skal du motta recompence.

{15:56} som du har gjort til min valgt, sier den Herre, så skal Gud gjør deg og skal levere deg inn ugagn

{15:57} dine barn skal dø av sult, og du skal faller gjennom sverdet: din byer skal brytes ned, og alle dine skal forgå sammen med sverdet i feltet.

{15:58} som være i fjellet skal dø av sult, egne ete og drikke sitt eget blod, for svært

sult av brød og tørst vann.

{15:59} du som fornøyd skal komme gjennom sjøen, og motta plager igjen.

{15:60}, og i gangen de skal rush på inaktiv byen, og ødelegger en del av ditt land, og konsumere en del av din herlighet, og skal vende tilbake til Babylon som ble ødelagt.

{15:61}, og du blir kastet av dem som halm, og de skal være til deg som brann;

{15:62} og skal fortære deg, og dine byer, ditt land, og din fjellet; alle dine tresorter og din fruktbart trær skal de brenne opp med ild.

{15:63} dine barn skal de bære bort som fanger, og se, du har, de skal ødelegge det og mar skjønnhet av ditt ansikt.

{16:1} ve er til deg, Babylon og Asia! ve være deg, Egypt og Syria!

{16:2} spenn dere med duker sekk og hår, sørge over dine barn, og være beklager; for deres ødeleggelse er på

hånd.

{16:3} A sverd sendes over dere, og som kan slå den tilbake?

{16:4} A brann sendes blant dere, og som kan slukke den?

{16:5} plager sendes til deg, og hva er han som kan drive dem bort?

{16:6} kan noen unna en sulten løve den tre? eller kan noen slukke brannen i hårstubber, når det har begynt å brenne?

{16:7} kan en slå igjen pilen som er skutt av en sterk bueskytter?

{16:8} mektige Herren sendte plagene og som er han som kan drive dem bort?

{16:9} A brann skal gå ut fra sin vrede, og hvem er han som kan slukke den?

{16:10} han skal kaste lyn, og som skal ikke frykte? han skal torden, og som skal ikke være redd?

{16:11} Herren skal truer, og som ikke skal fullstendig banket til pulver på hans tilstedeværelse?

{16:12} jorden quaketh, og grunnlaget.

havet Ransak opp med bølger fra dypet og bølger

Det er urolige, og fisk derav også før den

Herre, og før herlighet hans makt:

{16:13} bendeth for sterk er hans høyre hånd som bow,
hans piler som han shooteth er skarp, og skal ikke gå glipp,
Når de begynner å bli skutt i ender verden.

{16:14} se, plagene sendes, og skal ikke vende tilbake
igjen, før de kommer til jorden.

{16:15} ild er opptent, og skal ikke settes ut til det
forbruke grunnlaget for jorden.

{16:16} som som en pil som er skutt av en mektig bueskytter
returneth ikke bakover: slik plagene som skal
sendt på jorden skal ikke komme tilbake.

{16:17} ve er meg! ve er meg! Hvem vil gi meg
disse dagene?

{16:18} begynnelsen av sorger og stor jammer;
begynnelsen av sult og stor død; begynnelsen av
kriger og makter skal stå i frykt; begynnelsen av
onder! Hva skal jeg gjøre når disse onder skal komme?

{16:19} se, hungersnød, pest og trengsel og

kval, sendes som scourges for endring.

{16:20}, men for alle disse ting ikke skal de vende fra deres ugudelighet, heller ikke være alltid oppmerksom på scourges.

{16:21} se, victuals skal være så god billig på jorden, at de skal tenke seg å være i god sak, og selv da skal onder vokse over jorden, sverd, sult, og stor forvirring.

{16:22} for mange av dem som bor på jorden skal omkomme av sult; og den andre, at unnslippe sult, skal sverdet ødelegge.

{16:23} og døde skal bli utstøtt som møkk, og det skal ingen mann å trøste dem: for jorden skal være bortkastet, og byene skal bli kastet.

Siden 729 2 Esdras

{16:24} det skal ingen igjen til til jorden og til så det

{16:25} trærne skal gi frukt, og som skal samle dem?

{16:26} druer skal modnes, og som skal trække dem?

for alle steder skal øde menn:

{16:27} slik at en mann skal ønske å se en annen, og å høre stemmen.

{16:28} for en by der skal være ti venstre og to av de feltet, som skal skjule seg i tykk lunder og i fjellkløftene.

{16:29} som en frukthage oliven ved hvert tre det igjen tre eller fire oliven;

{16:30} eller som når en vingård er samlet, er det igjen noen klynger av dem som flittig søker gjennom den vingården:

{16:31} skal slik i disse dager det være tre eller fire venstre av dem som søker sine hus med sverdet.

{16:32} og jorden skal bli lagt avfall, og derav skal voks gamle, og henne måter og alle hennes baner skal

vokse full av torner, fordi ingen mann skal reise therethrough.

{16:33} jomfruer skal sørge, har ingen bridegrooms; kvinnene skal sørge, har ingen menn. deres

døtre skal sørge, har ingen hjelpere.

{16:34} i krigene skal deres bridegrooms bli ødelagt,
og deres ektemenn skal omkomme av sult.

{16:35} hører nå disse tingene og forstå dem, dere
Herrens tjeneres.

{16:36} se, ordet Herrens får det: tror
ikke guder som Herren talte.

{16:37} se, plagene uavgjort nær, og er ikke slakk.

{16:38} som når en kvinne med barn i den niende måneden
frembringer sønnen, med to eller tre timer for hennes fødsel
etterlengt kompass hennes skjød, hvilke smerter, når barnet
kommer frem de slakk ikke et øyeblikk:

{16:39} slik skal ikke plagene slakk framover
på jorden, verden skal sørge og sorger skal
komme over det på hver side.

{16:40} mitt folk, hør mine ord: gjør deg klar til å
din kamp, og i de ondene som pilegrimer på den
jorden.

{16:41} som selleth, la ham være som han som flykter unna:
og han som buyeth, som en som mister:

{16:42} som occupieth varer, som han som ingen har
overskudd av det: og den som bygger, som han som ikke skal
dvele

der:

{16:43} den som sår, som om han ikke skal høste: så også
han som planter vingården, som han som ikke skal samle på
druer:

{16:44} som gifte seg, som de som får ingen
barn; og de som gifter seg ikke, som enkemenn.

{16:45} og derfor de som arbeidskraft arbeidskraft forgjeves:

{16:46} for fremmede skal høste sine frukter, og ødelegge
deres varer, styrte deres hus og tar sine barn
fangene, for i fangenskap og hungersnød skal de få barn.

{16:47} og de som opptar sine varer med
ran, jo mer de dekk deres byer, deres hus, deres
eiendeler, og egne personer:

{16:48} mer vil jeg være sint på dem for sin synd,
sier Herren.

{16:49} som en hore misunner en helt ærlig og
dydig kvinne:

{16:50} så skal rettferdighet hater synd, når hun decketh seg, og skal beskyldre henne til ansiktet hennes, når han kommer som skal forsvare ham som flittig searcheth ut all synd på jorden.

{16:51} og derfor, vær dere ikke som thereunto, eller til den derav.

{16:52} for ennå litt, og ugudelighet skal tas bort ut av jorden, og rettferdighet skal regjere blant dere.

{16:53} la ikke synderen sier at han ikke har syndet: for Gud skal brenne kull brann på hodet, som sier før Gud Herren og hans herlighet, har jeg ikke syndet.

{16:54} se, Herren kjenner alle verk av menn, fantasien, sine tanker, og deres hjerter:

{16:55} som talte men ordet, la jorden gjøres; og det ble gjort: La himmelen gjøres; og det ble opprettet.

{16:56} i hans ord var stjernene gjorde, og han har antall dem.

{16:57} han searcheth dypet og skattene.

Han har målt havet, og hva det containeth.

{16:58} han har lukket sjøen midt i vannene,

og med hans ord har han hengte jorden på vannene.

{16:59} han spreadeth ut himmelen som et hvelv; ved vannet har han grunnla den.

{16:60} i ørkenen har han gjort kilder vann, og bassenger på toppen av fjellet, som oversvømmelser kan Hell ned fra de høye klippene vannet jorden.

{16:61} han gjort mann og satt sitt hjerte midt i kroppen, og ga ham pusten, livet og forståelse.

{16:62} Ja og allmektige Guds Ånd, som alle ting, og searcheth ut alle skjulte ting i hemmeligheter jordens

{16:63} sikkert han har oppfinnelser, og hva dere tror i deres hjerter, selv dem som synder, og ville skjule sin synd.

{16:64} derfor har Herren nøyaktig søkte ut alle dine verk, og han vil sette deg til skam.

2 Esdras siden 730

{16:65} når deres synder er brakt frem, dere skal være Skamfull før menn og deres egne synder skal være din anklagere i den dagen.

{16:66} hva vil dere gjøre? eller hvordan vil du skjule dine synder

før Gud og hans engler?

{16:67} se, Gud selv er dommeren, frykter ham: La

ut fra dine synder, og glem deres misgjerninger, for å blande seg ikke

flere med dem for alltid: så skal Gud lede deg tilbake, og ta deg fra alle problemer.

{16:68} For se, brennende vrede av en stor

mangfold er opptent over deg, og de skal ta bort

visse av deg og mate deg, blir inaktiv, med ting som tilbys til avguder.

{16:69} og de som samtykke dem skal være hadde i

hån og i bebreidelse og tråkket under fot.

{16:70} For det skal være på hvert sted, og i neste

byer, et flott opprør som frykter Herren.

{16:71} de skal være som en gal menn, sparsom ingen, men

likevel ødelegger og ødelegge de frykte Herren.

{16:72} For de skal avfall og ta bort deres varer,

og kastet dem ut av husene sine.

{16:73} deretter skal de bli kjent, som er min valgt;

og de skal dømmes som gull i brannen.

{16:74} Hør, O dere min elskede, sier Herren: se, dager problemer er for hånden, men jeg vil gi deg det samme.

{16:75} Vær dere ikke redd ingen tvil; for Gud er din Guide,

{16:76} og veiledning av dem som holder min bud og forskrifter, sier Gud Herren: La ikke dine synder veie deg ned, og la ikke deres synder løft selv.

{16:77} ve er dem som er bundet med sine synder, og dekket med sine synder som som et felt er dekket over med busker og banen dens dekket med torner, at ingen mann kan reise gjennom!

{16:78} er det igjen avkledd og kastes på ilden skal fortært dem.

APOKRYFENE 2ND ESDRAS AV THE KING JAMES BIBLE 1611